De Nieuwsbode,
verschijnt op WOENSDAG van iedere week.
A. POTT, Uitgever.
Voorwaarden van Inteekening,
$ 2,00 per jaar, stiptelijk in *Vooruitbetaling.*
Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing.— Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.
ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing $1. Voor 5 regels of minder 0.50. Voor elke volgende plaatsing 0.25. Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 25 Cents.
Toezendingen franco.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

11. JAARG. NO 23. | SHEBOYGAN, WISCONSIN 11 JULIJ 1860. | GEHEEL NO. 543.

The Nieuwsbode,
is published on WEDNESDYA of each week
BY
A. POTT, Proprietor.
ADVERTISING
at the usual rates.
Book and Job Printing.
in all its branches, in the Dutch, German and English languages. correctly and neatly executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, den 6 Junij. Met veel belangstelling verneemt men, dat aanstaanden Dingsdag den 12den dezer maand aan de huizen van de ingezetenen, zoo te 's Gravenhage als te Scheveningen, eene algemeene collecte zal worden gehouden voor de nagelaten betrekkingen der visschers, die in den laatstelijk gewoed hebbenden orkaan zoo jammerlijk zijn omgekomen.

Men schrijft uit Scheveningen: *Teunis de Ruyter*, een jongeling van 20 jaren, stuurman op de pink *Koopmans Welvaren*, werd bij het afvaren van zijne pink door ziekte verhinderd de reis mede te maken. Vier dagen voor den orkaan vertrok hij met eene andere pink, om de zijne om den Noord op te zoeken. In den orkaan mogt hij wonderlijk den dood ontkomen; de pink sloeg om, doch hij werd nog gespaard. Voor de koorts verzwakt moet de schrik op hem zoodanigen invloed gehad hebben, dat hij weder instortte en verleden Vrijdag aan boord overleed; en zoo werd gisteren avond het lijk te huis gebragt van hem, die de eenige steun moest wezen van eene ontroostbare weduwe, die op den tweeden pinksterdag haar man, twee zonen, twee behuwd zonen en twee kleinzonen verloor. Wie zal het beproeven den indruk te beschrijven, die deze nieuwe ramp op de wedw. *de Ruyter* en haar omgevenden moest te weeg brengen!

— Te Middelburg is een gedenksteen geplaatst in den gevel van het huis in de Noordstraat, waar *Jacob Cats* van 1603—1623 verblijf hield.

ROTTERDAM, 7 Junij. Volgens bij het Departement van Marine van den kommandant van Zr. Ms stoomkorvet *Groningen* ontvangen berigten, verzonden van de reede Nagasaki, 12 April 1860, waren in het Japansche Rijk ernstige ongeregeldheden voorgevallen. Op den 24 Februarij jl. was op den publieken weg van Jedo een aanslag gedaan op het leven van den Regent van den onmondigen Keizer, die zwaar gewond, en, volgens geruchten, overleden zou zijn. Men vreesde voor burgeroorlog en noodlottige gevolgen voor den handel.

De Groningen had zware stormen doorgestaan en was met gebroken roer, doch overigens weinig averij, te Nagasaki teruggekomen.

VLAARDINGEN, 6 Junij. Onze plaats levert op dit oogenblik veel bedrijvigheid op door het gereedmaken en uitrusten van de haringvloot, welke visscherij dit jaar zal uitgeoefend worden door 61 schepen van Vlaardingen, waarvan 5 voor jagers zullen dienen, terwijl van andere plaatsen gezamenlijk 33 schepen zullen varen, zoodat de geheele vloot zal bestaan uit 94 schepen. Het grootste gedeelte zal op den alouden alom bekenden Buisjesdag, zijnde 15 Junij, van hier uitzeilen.

DIEVER, 7 Junij. Gisteren had alhier de gewone jaarlijksche paardenmarkt plaats. Er waren ongeveer 500 paarden ter markt. De handel was over het geheel vrij levendig en er werden, vooral voor paarden van eerste kwaliteit, goede prijzen besteed.

ROTTERDAM, 9 Junij. Naar wij vernemen zou het voorloopig verslag der Tweede Kamer op de Spoorwegwet gereed zijn en binnen weinige dagen publiek gemaakt worden.

— Als een gevolg van het tusschen Engeland en Frankrijk gesloten handelstractaat moeten, naar wij vernemen, tusschen ons Gouvernement en het Fransche onderhandeling zijn gevoerd om, bovenal ten behoeve onzer Oost Indische producten, voor ons land deelachtig te worden de gunsten thans bij den invoer aan Engeland verleend. Deze onderhandelingen moeten zelfs tot een gunstig resultaat geleid hebben en ook in verband daarmede zou thans, naar men ons verzekert, een gewijzigd tarief van regten aan de Kamers worden aangeboden.

— In de Amsterdamsche Courant leest men het volgende:

"Aangaande het noodlottig verongelukken van de Capelsche stoomboot *de Langstraat*, zien wij ons na het ligten der boot in de gelegenheid gesteld eenige bijzonderheden mede te deelen, die niet algemeen bekend zijn. In het groot getal berigten, die naar alle dagbladen zijn opgezonden, zijn de mededeelingen over het geheel zoo onjuist en verkeerd, dat het wenschelijk ware, om bij voorkomende onheilen niet zoo voorbarig te zijn, en alle droefheid ja zelfs rouw voor te komen, die daardoor zouden kunnen ontstaan.

Wat de oorzaak zij van het verongelukken der Langstraat, daarover wordt verschillend gedacht. De een schrijft het toe aan onoplettendheid van de equipage, een ander aan den kapitein, die roekeloos met den storm spotte, en niettegenstaande andere booten te Rotterdam of Dordrecht bleven liggen, toch de reis aannam; een derde geeft de schuld aan den hofmeester, die door de vrolijkheid der passagiers opgetogen, gaarne wat versche lucht in het ruim wilde voeren en daarom een raampje open deed, waardoor dadelijk zoo veel water stroomde dat de boot zonk; nog meer oorzaken werden opgegeven.

De eenige, en die welligt de voornaamste is, werd niet opgenoemd. Toen *de Langstraat* van Dordrecht vertrok, heeft men aan den wal het dikke kabeltouw, waarmede de boot had vastgelegen, wel in het water gesmoten, doch de dekknecht heeft vergeten dit touw binnen te vieren; zoo lang nu de boot van Dordrecht tot Willemsdorp voer, steeds met den wind op den regterkant, bleef het touw van de boot verwijderd, maar aan laatstgenoemde plaats genaderd en aldaar eene linksche wending tusschen Willemsdorp en Moerdijk genomen hebbende, is het touw op de hoogte van de Hooge Zwaluw in het rad gekomen en daarin zoodanig verward, dat het rad geheel ophield met draaijen, en er alzoo door de werking van het regtsche rad eene linksche wending met de boot kwam, dwars voor de holle zee, die den golfslag zoodanig over de boot deed slaan dat het water langs de kolengaten zoo geweldig binnenstroomde, dat de boot begon te zinken; de daardoor ontstane verwarring deed iedereen op redding bedacht zijn, daardoor werden de luiken opengezet, hetwelk een spoediger zinken ten gevolge had. Ziedaar eene mededeeling van een gewaande en eene persoonlijke in oogenschouwneming der boot, na hare ligting. Het touw zat zoodanig in het rad verward en had het zoo ontzet, dat men met een bijl het touw heeft moeten loskappen, waarna het rad nog niet kon draaijen. Wij mogen dit schrijven niet eindigen, zonder onze verwondering te kennen te geven, dat de bewoners van de Hooge Zwaluwe, die den avonde zoo[illegible] hulp konden verleenen, geene pogingen [illegible] aangewend, om dit 's nachts of wel 's morgens vroeg te doen. Wij kennen de redenen hiervan niet en hopen van harte dat onmagt en niet onwil daarvan de oorzaak zij.

Het getal opgevischte verongelukten vermeerdert dagelijks, waarbij weder eene opmerking valt, dat de meesten beroofd zijn van datgene wat waarde heeft; zelfs moet proces verbaal tegen iemand zijn opgemaakt, die een lijk heeft opgevischt, beroofd en het weder in het water wierp.

Tegen de directie der onderneming is ook proces-verbaal gedeclareerd, omdat geen sloep aan boord aanwezig was, hetgeen eene verpligting is, aangeduid in de ministeriële concessie. Verder kan ik berigten dat de dienst niet weder hervat zal worden, tenzij meer deelhebbers daartoe bij de directie zich aanmelden."

'S GRAVENHAGE, 8 Junij. De ter dood veroordeelde *Pieter Pijnaker* heeft den dag van gisteren zeer gelaten en berouwhebbend doorgebragt. Nadat hij een afscheidsbrief aan zijne vrouw had geschreven, heeft hij met den waardigen geestelijke, die hem onophoudelijk had ter zijde gestaan, zich voortdurend met bidden onledig gehouden.

Heden ochtend is de ongelukkige vroegtijdig, na gebiecht te hebben, van hier naar de plaats vervoerd, alwaar hij het laatste levenslicht zal aanschouwen; ook nu toonde hij zich uiterst gelaten en met de onmiskenbaarste blijken van opregt berouw bezield. Van elk der beambten in het huis van arrest nam hij op treffende wijze afscheid, maar vooral van den directeur, dien hij hartelijk dankte voor al het goede hem bewezen, en aan wien hij de hoop uitdrukte, hem hier namaals weder te zien. *Pijnaker* werd op zijne laatste reis verzeld door den *R. K.* geestelijke, den heer *Reynders*, deurwaarder bij het Provinciaal Geregtshof en den brigadier majoor der Rijks veldwacht. — Ten 7 ure zijn de heeren uit het Hof, uitmakende de commissie, welke bij de teregtstelling moet tegenwoordig zijn, naar Gouda vertrokken, alwaar der menschelijke geregtigheid haar eisch zal worden voldaan.

GOUDA, 9 Junij. Heden middag ten 12 ure is alhier het doodvonnis door ophanging voltrokken aan *P. Pijnaker*, ter dood veroordeeld wegens den moord op de vrouw van Vergeer gepleegd. Eene ontzettende menigte was op de been om dit treurige schouwspel bij te wonen.

— Als eene zeldzaamheid deelen wij mede dat op morgen in eene achtingwaardige familie te dezer stede een driedubbel feest zal worden gevierd. De heer *L.* viert zijn gouden bruiloft, diens dochter haar zilveren huwelijksfeest en eene dochter van deze laatste zal tegelijkertijd hare echtverbindtenis voltrekken.

ASSEN, 7 Junij. Een onderzoek, gevoerd wordende in de zaak eener gepleegde brandstichting te Zweelo, dat dezer dagen door den regter commissaris voor strafzaken bij de Regtbank alhier op de plaats des misdrijfs heeft plaats gehad, heeft, onder meer, het resultaat, dat de van het misdrijf verdachte jongen, Willem Boijen, na hardnekkige tegenkanting, eindelijk ook bekend heeft de dader van den eersten brand te zijn en den brand te hebben aangestoken op den 16 Mei ll., en alzoo de oorzaak te zijn geweest dat nu reeds vijf groote boerenwoningen en de school eene prooi der vlammen zijn geworden. De oorzaak, die hem tot die daad heeft geleid, ligt nog in het duister.

VLAARDINGEN, 11 Junij. Blijkens den deswege op den 9 dezer door de Directie der Vereeniging van haringreederijen opgemaakten en afgesloten staat, hebben van 3 gemeenten 72 schepen in de Vereeniging ter haringvisscherij gevaren, als: voor deze plaats 58, Maassluis 7 en 7 van Enkhuizen.

Zij bragten te zamen aan 16,376 tonnen haring, die in verkoop hebben opgeleverd de kapitale som van *f* 402,676,59 terwijl de inkoop met inbegrip van onkosten berekend staat voor *f* 367,008,27, zoodat aan zuivere winst te verdeelen is de som van *f* 35.668,32.

Buiten de Vereeniging voeren 25 schepen. Met het oog op die verbazende winst schijnt die vereeniging wel aanbevelenswaardig voor heeren reeders, maar of zij werkelijk in het publiek belang is, betwijfelen wij zeer.

GRONINGEN, den 11 Junij. Lt. Vrijdag zijn alhier door *P. E. Doonder*, te *Warffum*, een partijtje nieuwe aardappelen aangevoerd, door hem op den kouden grond geteeld.

AMSTERDAM, 12 Junij. Het provinciaal geregtshof in Noord-Holland heeft uitspraak gedaan in de zaak van *C. W. Loopwijk*, beschuldigd van vergiftiging door arsenicum (rattenkruid). Het hof heeft, bij een uitvoerig en breed gemotiveerd arrest, de beschuldigde schuldig verklaard en veroordeeld tot de straffe des doods.

Na de voorlezing van het vonnis, hield de voorzitter van het hof, de heer mr. *J. M. van Maanen*, de volgende toespraak tot de beschuldigde:

"*Cornelia Wilhelmina Loopwijk!* De wet vergunt u drie dagen tijds, om u in cassatie te voorzien! Met innig mededoogen zien wij u aan! Wie zal ons de ware beweegredenen uwer afschuwelijke misdaad ontdekken! Wie onzer kan uw ijskoud, liefdeloos en boosaardig hart doorgronden? Tegenover de liefde, waarmede uw neef en nicht u, die eene weese waart, bij zich in huis opnamen, — en tegenover de zorg en teederheid, waarmede zij u gedurende elf jaren hebben opgevoed, — stelt gij den snoodsten ondank, en hebt gij de zwaarste en de verachtelijkste aller misdaden niet gevreesd! En dan de wijze, waarop zij was beraamd en volvoerd werd, zóó, dat een groot gezin daarvan het slagtoffer had kunnen worden, en dat wel op een tijdstip dat gij in de kerk waart, — de plaats, gewijd bij uitnemendheid aan de verheerlijking en aanbidding van den Schepper aller dingen!

"Nog eens, wie zal ons dit raadselachtige hart ontsluiten? Eerst 17 jaren oud, is uw leven naauwelijks aangevangen, en reeds vernietigt gij het, zonder het ware leven te hebben doorgegaan en gekend.

"Zie, de hand des Eeuwigen heeft gewaakt over allen, wier leven gij bedreigdet, en niet alleen over hen, — maar, let wel, ook over u, niettegenstaande uwe vreeselijke misdaad, en gij Hem waart afgevallen! Zoo heeft God in zijne oneindige liefde en ontferming u nog den tijd willen laten, om tot Hem terug te keeren, om uw misdaad in al zijne zwarte en omvang te leeren kennen, te doorgronden en te belijden; om uw hart, vol van ootmoed en berouw, voor Hem uit te storten en Zijne genade en vergeving af te smeeken. Bedenk, dit weet! Voor ons mogen de drijfveren uwer misdadige handeling, het geheele bestaan van uw gevoelloos hart steeds raadselachtig zijn gebleven, voor Hem is niets bedekt, en ook Hij weegt de opregtheid uwer gestaakte bede om vergiffenis. Hem alleen is het bekend, of zij toen uit de diepte van een berouwvol hart is opgeweld; of zij is een uitvloeisel van een waarachtig besef van schuld, van een ootmoedig en opregt berouw, en of daaraan verbonden is een levendig verlangen, om tot Hem terug te keeren bij wien genade en vergiffenis te verkrijgen is. Ontwaak dan! en betreed den eenigen weg, die tot Hem leidt en die ook voor u nog openstaat; laat u door Christus met God verzoenen, want ter Zijner liefde neemt God den boetvaardigen en ook meest schuldigen zondaar in genade aan. En zoo mogen dan uwe overige levensdagen zich onderscheiden door een opregt en waarachtig berouw, en worden toegewijd aan de dienst en de aanbidding van uwen God en Zaligmaker!" (*Amst. Ct.*)

LEEUWARDEN, 15 Junij. Heden nacht is de kazerne *Prins Frederik* alhier, een nog nieuw, in 1827 voltooid gebouw, eene prooi der vlammen geworden. De brand, die, men weet niet met zekerheid door welke oorzaak, op de zolders aanving, verspreidde zich met zulke snelheid, dat er ondanks den ijver van het personeel der brandbluschdienst, en hoewel alle spuiten gewerkt hebben, bijna niets is kunnen gered worden, en het uitgestrekte gebouw totaal is uitgebrand. Alleen het afzonderlijk staande waschhuis en de geweermakerij zijn onbeschadigd gebleven. De manschappen, die meest allen zich reeds ter ruste begeven hadden, moesten zich redden zoo goed zij konden en zooverre bekend, zijn er onder hen geene ongelukken voorgevallen. Een der brandmeesters evenwel, een zeer geacht ingezetene, *J. van der Horst*, heeft zijnen ijver door een ongelukkigen val met den dood moeten bekoopen, terwijl nog drie of vier andere personen ernstig gewond zijn geworden. Men denkt dat het garnizoen, hetwelk geheel zonder huisvesting is, aanvankelijk bij de ingezetenen zal worden geïnkwartierd en dat de ledig staande kavallerie stallen en de manege tot hulpkazerne zullen worden ingerigt. Daar het buitengewoon stil weder was, heeft de brand zich tot het op zich zelf, doch niet ver van digt bewoonde buurten, staande gebouw bepaald; anders had de ramp allernoodlottigst kunnen worden.

Na het akelig tooneel van verwoesting en verwarring zijn er terstond maatregelen genomen om het garnizoen, dat ruim duizend man sterk is, in verschillende gemeentegebouwen, zoo als de stallingen der kavallerie, de oude en nieuwe manège, de oude infirmerie enz. te huisvesten, zoodat er niet, gelijk men aanvankelijk verwachtte inlegering bij de ingezetenen zal geschieden; terwijl door de inrigting tot verstrekking van warme spijze aan de behoeftigen voor de voeding wordt gezorgd. Men heeft, door de verstrooijing der manschappen niet met zekerheid kunnen weten of er eenige vermist zijn, echter meent men dat dit het geval niet is. Behalve de timmerman *a. d. H* is er nog een der gewonden overleden. Men kan eenigzins over den omvang van den brand oordeelen, als men bedenkt dat het gebouw voor ruim 30 jaren gestigt, *f* 133,000 heeft gekost en er van al het aanwezig mobilair, zoo aan de kazerne als aan onderofficieren enz, behoorende, en het kleeding-en wapenmagazijn met p. m. 3000 geweren, bijna niets heeft kunnen gered worden.

DUITSCHLAND.

COBLENZ, 15 Junij. Terwijl al de Duitsche Koningen en een aantal hoofden van Staten van minderen rang, rondom den Prins van Pruissen geschaard, den Franschen Keizer te Baden gaan ontmoeten, hebben twee Noordsche Souvereinen insgelijks bezoeken gewisseld, die van Zweden en Denemarken namelijk, welke den 10 dezer op het slot Kronborg een zoo vertrouwelijk onderhoud hadden dat zelfs hunne Ministers daarbij niet tegenwoordig waren. Graaf *Manderstrom*, de Zweedsche minister van buitenlandsche zaken, heeft zijnen Souverein niet vergezeld, en de te Kronborg genoodigde leden van het Deensch Kabinet zijn daar eerst aangekomen tot bijwoning van den grooten maaltijd door Koning *Frederik* zijnen gast *Koning Karel XV* aangeboden. Den 16 dezer moet eene tweede zamenkomst der twee Monarchen, dit maal in Zweden, plaats hebben.

BADEN, 16 Junij. Ook de Hertog van Nassau is heden hier aangekomen. — Van goederhand wordt verzekerd dat Keizer *Napoleon*, in het onderhoud hetwelk hij gisteren met den Prins Regent had, zijne vredelievende verzekeringen herhaald en gezegd heeft de zamenkomst te Baden met het doel verlangd te hebben om die verzekeringen mondeling te geven. Nog verhaalt men dat de Keizer het bezoek des Konings van Wurtemberg, als den oudsten der Europesche Souvereinen, is voorgekomen.

Aangaande de aankomst en het verblijf der Vorsten worden nog de volgende bijzonderheden medegedeeld:

De Keizer der Franschen kwam gisteren avond ten zeven ure aan. Naardien hij het striktste incognito had willen bewaren, had er geene officiele receptie plaats. Alle maatregelen waren genomen om gedrang aan het station van den spoorweg te beletten; het binnenplein en de wachtkamers waren voor het publiek gesloten, terwijl een detachement gendarmes aan de buitenzijde de orde handhaafde.

De toevloed van nieuwsgierigen was ontzettend groot. Van vijf ure af begaf eene menigte toeschouwers zich derwaarts en merkte men daarbij vele Pruissche, Badensche, maar vooral Oostenrijksche officieren op, die opzettelijk uit de Bondsvesting Radstadt gekomen waren. Alle vensters, van het station af tot de groote wandeling, waren met nieuwsgierigen, grootendeels dames, bezet.

Een weinig voor zeven ure kwam de Groothertog van Baden aan, die zijnen doorluchtigen bezoeker wilde opwachten. De Hertogin van *Hamilton*, geb ren Prinses van Baden, ging insgelijks den Keizer te gemoet, voor wien en wiens gevolg hofrijtuigen gereed stonden. Bij de verwelkoming drukte de Keizer den Groothertog zeer hartelijk de hand, begaf zich naar de wachtzaal en werd daar door de Hertogin *van Hamilton*, het hofpersoneel, den militairen kommandant, den directeur van politie en den burgemeester der stad begroet. De beide Vorsten waren in burgerkleeding. Toen de Keizer zich, aan de zijde des Groothertogs, op het bordes vertoonde en het rijtuig bestijgen zou, ontblootten de toeschouwers het hoofd en riepen velen: leve de Keizer! Z. M. was vergezeld door zijne adjudanten, de generaals de *Fleury* en *de Failly*, den kolonel graaf *Lepic*, den baron *Vaessert* en den markies de *Galliffet*, zijne ordonnans-officieren. De Groothertog nam nevens den Keizer plaats, en de rijtuigen sloegen den weg naar de villa Stephanie in.

Ten half negen ure verscheen de Prins-Regent van Pruissen, na voorloopig gedane aankondiging, door kapitein *de Loe*, een zijner ordonnans-officieren, vergezeld. De Prins was in burgerkleeding, maar droeg het grootlint der orde van het Legioen van Eer, terwijl de Keizer het grootlint der orde van den Zwarten Adelaar op zijnen zwarten rog droeg. Zoo als men weet is dit niet de eerste keer dat de beide Vorsten elkander ontmoet hebben, want in 1857, toen de Keizer zijn bezoek te Stuttgardt zou afleggen, kwam de Prins hem op de Pruissische grenzen begroeten en het leedwezen des Konings, zijnen Broeder, betuigen, dat deze door het begin eener ziekte, die sedert zoo treurig geworden is, belet werd dit in persoon te doen. Ook vergezelde de Prins den Keizer op diens terugreis van Stuttgardt door een gedeelte der Rijnprovincie, en eenige maanden later kwam de zoon des Regents, Prins Frederik Willem, naar Parijs en was daar gast in de Tuilerien.

Zoo als bereids per telegraaf gemeld is, bleven de Keizer en de Prins nagenoeg een uur te zamen, en men wil opgemerkt hebben dat deze laatste, toen hij de Keizerlijke villa verliet, er blijkbaar opgeruimd uitzag. Zeer kort daarna ontving hij het tegenbezoek des Keizers en stelde hem aan de Prinses van Pruissen voor.

FRANKRIJK.

PARIJS, 10 Junij. De *Moniteur* deelt heden morgen de navolgende depêche mede: "Men meldt per telegraaf uit Cagliari, den 9 dezer, dat er den 6 Junij eene conventie is geteekend tusschen de Koninklijke commissarissen en *Garibaldi*. 18,000 Napolitanen hebben hunne positiën heden morgen met hunne wapens verlaten en zijn bij de haven gekampeerd om onmiddellijk te vertrekken. De citadel zal ontruimd worden na het inschepen der troepen en de uitwisseling der gevangenen.

Aldus deelt de *Moniteur* ons het feit van de capitulatie der Napolitaansche troepen mede. De generaal *Letizia* kwam den 6 jl. met de door den Koning goedgekeurde capitulatie terug. De ontruiming heeft den 7den reeds een aanvang moeten nemen. Dit alles was met zekerheid te voorzien; sints de strijd niet meer in Palermo was voort te zetten, werd de terugtogt der Napolitanen noodzakelijk.

Nog meer wat te voorzien was, is ons gisteren avond door den telegraaf gemeld: de Engelsche admiraal *Mundy* heeft door zijne landingstroepen het fort Castellemare, dat aan zee is gelegen, doen bezetten. Dit berigt, samenvallende met het vertrek van drie nieuwe Fransche oorlogschepen van Toulon, heeft gisteren zeer ongunstig op de beurs gewerkt en overal aanleiding gegeven tot velerlei gepraat. Ik kan u geen beter denkbeeld geven van de agitatie, door deze tijding te weeg gebragt, dan door u de verschillende opmerkingen, die mij ter oore zijn gekomen en voor welker waarde of onwaarde ik natuurlijk geenszins wil instaan, mede te deelen.

Zoo vroeg men: Is het met toestemming van den Koning van Napels dat de Engelschen het fort Castellemare bezet hebben? Maar zou, in dat geval, de Koning van Napels, na de weigering van Keizer *Napoleon*, aan de Engelschen den hoogen prijs willen betalen dien zij er voorzeker op heb en gesteld om hem van *Garibaldi* te verlossen? De Engelsche Regering is inderdaad in staat om haren beschermeling van gisteren aan zijn lot over te laten en hem zelfs te bestrijden. Hoe lang zal de Engelsche bezetting duren? Is het niet een eersten voet, dien zij in Sicilie zoeken te verkrijgen? Welke Mogendheid zal er hen verjagen? Zij die zoo vragen voegen er bij: wat goed is om te nemen is ook goed om te behouden en Perim is mede nog steeds in de magt der Engelschen; moet Frankrijk, zonder te protesteren, zulk eene schending van grondgebied dulden?

— Te Marseille zijn berigten ontvangen van een correspondent, die den 3 dezer, alvorens Palermo te verlaten, die stad heeft doorkruist en zegt dat de steenen van de straten waren opgenomen en dat deze verdedigd werden door 300 barrikaden, van welke sommige uit reusachtige blokken steen waren zamengesteld.

Dien dag hielden de Koninklijke troepen, behalve het Koninklijk paleis en het kasteel, nog het paleis van finantien, de prefectuur en het aartsbisschoppelijk paleis bezet. De troepen begonnen echter gebrek aan mondbehoeften te krijgen. In het paleis van finantien, herhaaldelijk bestormd, waren naar men zegt 20 a 30 millioen voorhanden, die aan particulieren of aan den Staat toebehoorden. Het garnizoen had beloofd te capituleren, wanneer het paleis werd gespaard. *Garibaldi* had zulks aangenomen. Hij had van buitenlandsche vaartuigen, door bemiddeling der Amerikanen, een twaalftal kanonnen en geld ontvangen.

De bommen hebben een aantal huizen vernield, maar slechts weinig menschen gedood. Woedende benden opstandelingen zouden de politie-agenten en de spionnen hebben opgespoord en gedood. De prefect van Girgenti zou vermoord geworden zijn. Onderscheidene monniken riepen het volk te wapen en het dagblad van den opstand had een besluit medegedeeld, waarbij eene algemeene ligting van mannen tusschen de 17 en 50 jaren werd bevolen. Een krijgsraad zal de politieke misdrijven vonnissen onder de vorige Regering tegen Italie bedreven.

Op de reede bevonden zich vijftig oorlogschepen en de Napolitaansche divisie hield zich gereed om de troepen in te schepen, ofschoon de wapenstilstand was verlengd tot 8 dezer.

— Verschillende onzer dagbladen geven tamelijk uiteenloopende berigten wegens de diplomatieke onderhandelingen, van 30 Mei tot 6 Junij, met betrekking tot den Siciliaanschen opstand gevoerd. Een daarvan is vervat in een brief uit Londen aan den *Courier du Dimanche*, en komt op het volgende neder: des avonds van den 30 Mei vereenigde de kommandeur *Caraffa* de vertegenwoordigers der Groote Mogendheden in het hôtel van het Ministerie en deed hun deze mondelinge voorstellen: de Koning van Napels, zijn meester, diep getroffen door de groote uitbreiding van den opstand, en wenschende aan de ijselijkheden van den strijd te Palermo perk te stellen, wilde de vijandelijkheden doen staken indien de te Palermo gevestigde Consuls van *Garibaldi* verwerven konden, dat de Koninklijke troepen de stad met alle krijgseer verlieten. De Koning verzocht de Mogendheden, officieel en plegtig te verzekeren dat zij geene verandering van dynastie gedoogen en hem het bezit der Beide Sicilien waarborgen zullen, terwijl hij, bovendien, bij mogelijke gebeurtenissen, eene maritieme interventie der Mogendheden verzocht. De gezanten ontvingen deze ernstige mededeeling met stilzwijgen, en gaven den heer *Caraffa* de verzekering dat zij dienaangaande een beroep op hunne Regeringen doen zouden. Den volgenden morgen stelde de heer *Caraffa*, na een gehouden Ministerraad, hun de voorstellen schriftelijk ter hand. Hoe die opgevat zijn laat zich gereedelijk hieruit opmaken, dat Koning *Frans II* nog geen 48 uren later alle hoop op eene vereenigde tusschenkomst der Mogendheden opgegeven en besloten had uitsluitend de bemiddeling van Keizer Napoleon in te roepen.

Oostenrijk had den kommandeur *Caraffa* doen weten dat het den Koning het beste wenschte, maar er niets aan doen kon; Pruissen legde zeer weinig ijver aan den dag; Rusland hield zich doof, en Engeland heeft niets van de voorstellen willen weten. De Koning werd te rade zich regtstreeks met een verzoek tot Keizer *Napoleon* te wenden, en hij volgde dien raad, welke hem nogtans tot hiertoe tot niets anders gebaat heeft dan dat hij geene verdere onheils-depeches van den generaal *Lanza* meer ontving. Want de Keizer antwoordde terstond dat hij de bemiddeling niet kon op zich nemen, zonder vooraf de grondslagen te kennen, op welke eene schikking tusschen den Koning en de Sicilianen mogelijk wezen zou. Na zich vervolgens van *Garibaldi's* toestemming in het verlengen van de wapenschorsing te hebben verzekerd, is hij terstond met de overige Mogendheden, vooral met Engeland, over het lot van Sicilie en over dat van de dynastie der Napelsche Bourbons in overleg getreden, waaromtrent lord *Cowley* bij herhaling instructien ontvangt, zonder dat dit alles nog tot een resultaat geleid moet hebben, hetwelk echter hoogst waarschijnlijk niet in het behoud der genoemde dynastie zal gelegen zijn, mogt dit zelfs al door den Keizer gewenscht worden. Want *Garibaldi* zal de herstelling van het gezag des Konings in Sicilie nooit toelaten, maar zich alleen met de aanhechting bij Piemont of met de vestiging van Sicilie als onafhankelijken Staat tevreden stellen, terwijl de Sicilianen van hunnen kant ook niet meer tot de gehoorzaamheid zouden willen terugkeeren, welk eene vrijzinnige Constitutie *Frans II* hun mogt willen verleenen. De briefschrijver acht het waarschijnlijk, dat men hem voor zal slaan de Sicilianen, langs den weg der algemeene stemming, over hun eigen lot te laten beslissen.

PARIJS, 11 Junij. "Wij begrijpen de vreugdekreten van Engeland bij het kanongebulder van Palermo; er valt kwaad te stichten; een Koning te onttroonen; dat volk van kooplieden ruikt en voelt de anarchie." Aldus spreekt *le Monde*, de opvolger van *l'Univers*. *Le Monde* heeft altijd een diepen afschuw van het *perfide Albion*, welks grootste misdaad is dat het maar een middelmatige eerbied koestert voor het Katholicismus en voor het Hof van Rome. Het komt mij evenwel voor dat de verwijten van *le Monde* min of meer overdreven zijn; het is waar dat het Engelsche volk meer bepaald een handeldrijvend volk is, maar dat is nog geen reden waarom het zich verheugen zou in het stichten van kwaad en in het onttroonen van Koningen. De Engelschen leggen vrij wat eerbied aan den dag voor hunne Koningin en zoo zij Koningen haten, dan zijn het toch alleen maar de slechte Koningen. De uitval van *le Monde* is trouwens te verklaren uit de medewerking welke de Engelschen aan den Siciliaanschen opstand schijnen te verleenen en vooral—ik moet het wel zeggen — aan de pecuniele ondersteuning welke het dagblad *le Monde* van de Napolitaansche Regering geniet. *Le Constitutionnel*, die gisteren het feit van de bezetting van het fort Castellemare door de Engelschen had verklaard en verzacht, zegt heden morgen, op grond van eene particuliere depeche, dat de bezetting geen plaats heeft gehad.

Het tot stand komen der capitulatie is heden buiten allen twijfel. De ontruiming moet zelfs heden, 11 Junij, reeds zijn afgeloopen. *Le Siecle* verkondigt den triomf zijner helden.

"Wat denken thans, zegt het blad, de royalistische bladen van *Garibaldi*, van dien roover, dien zeeschuimer! zullen zij geen woord van lof over hebben voor dien bloeddorstigen roover, die de schande zoover heeft gedreven van levensmiddelen te doen toekomen aan de forten, waaruit de stad werd gebombardeerd? ..... Ontkennen zij nog de magt van een denkbeeld? .... Wat is er in Sicilië, en zeer waarschijnlijk ook in geheel het Koningrijk Napels, geworden van die liefde voor het huis van Bourbon, van welke men ons met zooveel warmte sprak! enz."

De kommandeur *de Martino*, gezant van Napels te Rome, begeeft zich naar Parijs; hij zal er de Prinsen *Ischitella* en *Ottojana* aantreffen en deze drie heeren zullen zich, na eene conferentie met den heer *Thouvenel*, naar Fontainebleau begeven, waar zich de Keizer bevindt.

La Constitutionnel houdt zich heden morgen bezig met de brochure van den heer *Horn*, over Hongarije, zonder haar evenwel te noemen. Hij verklaart dat de heer von *Metternich* niet, zoo als gezegd wordt in een brief, door den heer *Horn* aan een buitenlandsch dagblad geschreven, een officielen stap bij de Regering heeft gedaan om de uitgave dezer brochure te beletten; dat de Regering geene preventive censuur kan uitoefenen en dat zij zich bepaald heeft tot de kennisgeving aan den schrijver, dat de verschijning der brochure eenige moeijelijkheden zou kunnen opleveren. Het schijnt dat de raad der Regering niet is opgevolgd, daar de brochure het licht heeft gezien. De nota van den *Constitutionnel* schijnt dus alleen te dienen om de Regering te regtvaardigen dat zij de verschijning van het werk niet heeft kunnen beletten.

Men merkt op dat *le Constitutionnel* van Oostenrijk sprekende, zegt: *naburige Mogendheid*; maar Oostenrijk is geen nabuur van Frankrijk en men heeft de uitdrukking *verbondene Mogendheid* willen vermijden.

De *Moniteur* deelt heden morgen mede dat de Senaat te Turijn den afstand van Savoije en Nizza aan Frankrijk met eene meerderheid van 92 tegen 10 stemmen heeft goedgekeurd. Sints gisteren dus behooren die beide provincien regtens aan Frankrijk en zullen ook eerlang feitelijk Fransch zijn. Inderdaad begeven zich de senatoren *Pietri* en *Laity*, de eerste naar Nizza, de tweede naar Chambery, om officieel bezit te nemen van de provincien in den naam des Keizers en om er de nieuwe autoriteiten te installeren.

Volgens *le Pays* heeft de Staatsraad heden het senatus consult onderzocht betrekkelijk de aanhechting van Savoije en Nizza bij Frankrijk; het blad voegt er bij dat het stuk naar den Senaat zou worden verzonden en dat de inbezitneming dier beide provincien den 1 [illegible] geschieden.

Aanstaanden Donderdag zullen er te Parijs groote feestelijkheden plaats hebben ter eere van de aanhechting. In de Notre Dame zal een Te Deum worden gezongen als bij eene groote overwinning. De Keizer, van Fontainebleau teruggekeerd, zal eene revue houden over de nationale garde en het garnizoen van Parijs. Voorts zullen uitdeelingen van spijzen aan de armen en des avonds gratis voorstellingen in de schouwburgen, illuminatie en vuurwerk plaats hebben.

Zonderling genoeg, — den morgen na den dag, waarop de Keizer plegtig de uitbreiding der grenzen van Frankrijk viert, zal hij naar Baden vertrekken, waar hij den Prins-Regent van Pruissen zal ontmoeten. Wie zal zich gerustgesteld toonen? Ik denk niet dat het Duitschland zal zijn.

De maarschalk Vaillant wordt tegen het einde der week te Parijs terug verwacht, maar in ieder geval zou hij, naar men zegt, niet voor het einde der maand zijne werkzaamheden als Minister van oorlog hervatten.

Naschrift. De beurs heeft een zeer gunstigen indruk gekregen door het logenstraffen van het bezetten van het fort Castellemare door de Engelschen en door het nieuws der stemming van den Sardinischen Senaat.

Garibaldi is dus alleen meester te Palermo. Diensvolgens zal de toestand gedurende eenigen tijd onveranderd blijven. Dit reeds is genoeg om aan onze geldmarkt voor een oogenblik eenige vastheid bij te zetten.

La Patrie deelt heden avond eene depeche mee uit Turijn, waarin wordt gezegd dat, volgens de jongste berigten uit Sicilie, de Engelschen naar luid van de bepalingen der capitulatie tijdelijk de forten van Palermo moesten bezetten, maar dat deze bepaling, om onbekende redenen, niet ten uitvoer gelegd was geworden.

L'Opinion Nationale van hare zijde zegt hoe men verzekerd dat Frankrijk, met toestemming van Piemont, de bemiddeling zou hebben aangenomen, om welke de Koning van Napels den Keizer gevraagd heeft. De voorwaarden dezer bemiddeling zouden zijn dat aan het Koningrijk Napels eene vrijzinnige constitutie zou worden verleend, dat voor Sicilie een afzonderlijk bestuur zou gevormd worden, onder een Vorst uit het Huis van Bourbon, op voorwaarde dat de Sicilianen over deze schikking geraadpleegd zouden worden en er in zouden toestemmen. *L'Opinion Nationale* voegt er bij dat zij hoopt dat de Sicilianen dergelijke voorstellen zullen verwerpen.

PARIJS, 15 Junij. De keizer is heden morgen ten zeven ure naar Baden vertrokken, waar hij in den avond zal aankomen. De vijf Duitsche Vorsten hebben heden morgen eene conferentie gehouden; zoo als gij weet zijn het de Prins Regent en de Koningen van Saksen, Hannover, Beijeren en Wurtemberg. In eene depeche uit Berlijn wordt de hoofdinhoud opgegeven van een artikel in de Preussische Zeitung, waarin gezegd wordt: "Heden zal Keizer *Napoleon* te Baden aankomen om den Regent van Pruissen op Duitschen bodem te begroeten." Het heeft er iets van, alsof de Keizer zijn Leenheer ging begroeten. Overigens is de menschkundige slimheid des Keizers opmerkelijk. De Prins Regent is iemand die zeer eenvoudig is in zijne gewoonten en er van houdt alleen en zonder gevolg zich te bewegen; de Keizer begeeft zich naar Baden, alleen vergezeld door den generaal *Fleury*. Het ontbreekt hier geheel aan de minste aanwijzing van den aard der te houden conferentien.

ENGELAND.

LONDEN, 8 Junij. Op zijn landgoed bij Dundee stierf den 2 dezer een Schotsch veteraan, de luitenant-generaal sir *W. Chalmers*, die, ten jare 1787 geboren, in 1806 en 1807 in Sicilie dienst deed, later nagenoeg den geheelen oorlog in Spanje en Portugal mede maakte, waar hem twaalf paarden onder het lijf doodgeschoten of gekwetst werden, terwijl hem in den slag van Waterloo drie paarden onder het lijf werden doodgeschoten.

— 9 Junij. In antwoord op eene vraag van den heer *Cave* zeide lord *J. Russell*, hoe het helaas maar al te waar is dat de slavenschepen, in lijnregten strijd met de tusschen Engeland en Spanje gesloten verdragen, jaarlijks tusschen de 30,000 en 40,000 slaven op Cuba aan wal brengen, hetwelk, naar zijne meening, grootendeels aan het onvolmaakte der Amerikaansche wet moet worden toegeschreven, die een slavenhaler vergunt de Amerikaansche vlag te hijschen, en zoo doende niet alleen aan de waakzaamheid der Engelsche oorlogschepen, maar ook aan die der Engelsche kruisers te ontsnappen.

Hij kon echter verzekeren dat de Regering zich met deze zaak blijft onledig houden en thans met het opmaken eener daarop betrekkelijke depeche aan de Mogendheden, de Vereenigde Staten en Spanje daaronder begrepen bezig is. Zoo zeer als iemand betreurde hij het dat, na al de door Engeland tot afschaffing van dien handel gedane opofferingen, deze nog altijd op het eiland Cuba bestaat.

— De correspondent van den *Times* deelt o. a. het navolgende mede uit Palermo: "Toen hij te Palermo kwam, heeft *Garibaldi* 6000 gevangenen bevrijd, waarvan 16 a 1800 wegens politieke oorzaken in hechtenis waren. Men zegt dat een duizendtal inwoners gedurende het bombardement is omgekomen.

Een Amerikaansch schip, te Napels aangekomen, heeft er de tijding aangebragt dat de Napolitaansche soldaten op hunnen aftogt allerlei wreedheden hebben bedreven. De vrouw van een der hoofden van den opstand, die uit Palermo vlugtte, ontmoet hebbende, hebben zij haar met pek bestreken en vervolgens verbrand. Te Palermo heeft de Napolitaansche generaal genaaskundigen bijstand doen vragen aan *Garibaldi*, welken deze verleend heeft; vervolgens heeft hij om levensmiddelen doen verzoeken, maar dit maal weigerde *Garibaldi*.

Bij het in bezit nemen van Palermo heeft *Garibaldi* zoovele politieagenten doen opvangen als hij magtig kon worden, en na hen een dag lang op de markt te hebben tentoongesteld, heeft hij hen in tegenwoordigheid des volks doen ophangen.

Den 30 Mei, den dag dus waarop de conferentie der aanvoeders plaats had, heeft eene Napolitaansche stoomboot een kanonschot gelost in de rigting van het rijtuig van *Garibaldi*, op het oogenblik dat deze aan het havenhoofd afsteeg om zich aan boord van den *Hannibal* te begeven; gelukkig heeft de kogel niemand geraakt."

— Van Queenstown heeft eene Engelsche stoomboot 60 vrijwilligers 4000 geweren en £ 1000 voor *Garibaldi* te Marsala aangebragt, waar ook eene Napelsche stoomboot met 80 vrijwilligers, 2000 karabijnen en 100,000 patronen was gearriveerd. Te Marsala verwachtte men ook eene versterking van 2000 Italianen. *Garibaldi* heeft op verschillende punten van Palermo verschansingen opgeworpen, en was van alle krijgsmateriaal ruim voorzien.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. GROSSBEEK, REDACTEUR.

$ 2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 11 Julij 1860.

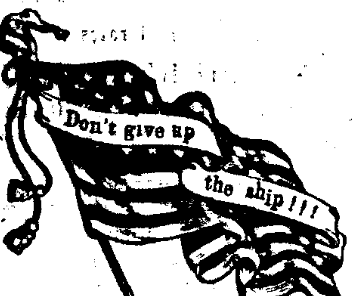

De Republikeinsche CANDIDATEN.

Voor President:

Abraham Lincoln.

van Illinois.

Voor Vice President:

Hannibal Hamlin,

van Maine.

Tegenstrijdige begrippen van de Onafhankelijkheidsverklaring.

De volgende welsprekende schatting aan de Onafhankelijkheidsverklaring is genomen uit eene der redevoeringen van den heer Abraham Lincoln, gedaan gedurende zijnen heeten en dapperen strijd om het Senatorschap in 1858:

"De dertien kolonien zeiden, door hare vertegenwoordigers in de oude Independence Hall, dat alle menschen gelijk geboren zijn; dat zij door den Schepper beschonken zijn met zekere onvervreemdbare regten; dat hier onder zijn leven, vrijheid en het najagen van geluk. Dit was hunne verhevene uitlegging van de huishouding des heelals. Dit was hun verheven en wijs en edel begrip van de geregtigheid des Scheppers jegens zijne schepselen. Ja, heeren, jegens al Zijne schepselen, jegens het gansche groote menschengeslacht. Volgens hun verlicht geloof, werd niets, dat met het beeld en de gelijkenis Gods gestempeld was, in de wereld gezonden, om door zijne gelijken vertrapt, verlaagd en verdierlijkt te worden. Zij omvatten niet alleen het toen levend menschenras, maar zij tastten voorwaarts en legden de hand op de verste nakomelingschap. Zij schiepen een baken om hunne kinderen en kindskinderen, en de talloze myriaden, die in latere eeuwen de aarde zouden bewonen, den weg te wijzen.

"Wijze staatsmannen gelijk zij waren, wisten zij de neiging van den voorspoed om tirannen te kweeken, en daarom stelden zij deze groote in zich zelven duidelijke waarheden vast, op dat, als in de verre toekomst eenig man, eenige factie, eenige baatzucht de leer mogt instellen, dat niet dan rijke menschen, of niet dan blanke menschen, het regt hadden op leven, vrijheid en het najagen van geluk, hunne nakomelingschap weder naar de Onafhankelijkheidsverklaring zou kunnen opzien, en moed scheppen om den strijd te hervatten, die hunne vaderen begonnen, zoodat waarheid en geregtigheid en barmhartigheid, en alle menschelijke en christelijke deugden, niet in het land souden worden uitgebluscht; zoodat niemand na dezen de groote grondbeginselen zou durven beperken en besnoeijen, op welke de tempel der vrijheid gebouwd werd.

"Wel u, mijne landgenooten, als u leerstellingen onderwezen zijn, in strijd met de groote grenspalen der Onafhankelijkheidsverklaring; als gij geluisterd hebt naar inblazingen, die van hare grootheid souden wegnemen, de schoone evenredigheid van hare gedeelten verminken; als gij geneigd zijt geweest te gelooven, dat alle menschen niet gelijk geschapen zijn in die onvervreemdbare regten, die door ons charter der vrijheid zijn opgesomd, laat mij u dan smeeken terug te komen — keert weder naar de fontein, welker wateren digt bij het bloed der Omwenteling ontsprongen. Denkt niets van mij—wijdt geene gedachten aan het politieke lot van iemand, wie hij ook zij—maar komt terug tot de waarheden, die in de Onafhankelijkheidsverklaring vervat zijn.

Gij moogt alles met mij doen wat gij wilt, als gij slechts deze heilige grondbeginselen in het oog houdt. Gij moogt mij niet alleen de neêrlaag geven voor den Senaat, maar gij moogt mij nemen en ter dood brengen. Terwijl ik geene onverschilligheid voorwend jegens aardsche eer, *beweer ik* in dezen strijd door iets hoogers dan ambtszucht gedreven te worden. Ik gelast u elke gedachte aan het slagen van eenig man te laten varen. Het is niets; ik ben niets; Regter Douglas is niets. *Doch vernietigt dat onsterfelijk zinnebeeld der menschelijkheid niet — de Verklaring der Amerikaansche Onafhankelijkheid.*"

Hoe geheel anders dan bovenstaande edele taal, klinkt de volgende gezochte drogrede niet over hetzelfde onderwerp, getrokken uit eene redevoering van STEPHEN A. DOUGLAS.

"Niemand kan het karakter, de beweegredenen, en het gedrag van de Onderteekenaars der Onafhankelijkheidsverklaring verdedigen, behalve op de stelling, dat zij op het blanke ras alleen het oog hadden, en niet op het afrikaansche, toen zij verklaarden, dat alle menschen vrij en gelijk geschapen waren — *dat zij er van spraken, dat britsche onderdanen op dit vasteland gelijk stonden met britsche onderdanen, die in Groot Brittanje geboren waren en woonden* — dat zij aanspraak hadden op dezelfde onvervreemdbare regten, en onder dezelven opgesomd waren leven, vrijheid en het streven naar geluk. De Onafhankelijkheidsverklaring werd slechts aangenomen, om de kolonisten in het oog der beschaafde wereld te regtvaardigen, wegens het onttrekken hunner houw- en getrouwheid aan de britsche kroon, en het verbreken hunner betrekking met het moederland."

Alzoo volgens Douglas waren de vaders der omwenteling niet veel beter dan humbuggers, en was de Onafhankelijkheidsverklaring slechts een humbug, dat thans niet meer in aanmerking meent komen. Waarlijk, de man heeft geweldige wijde stappen gedaan, om tot grootheid te geraken; maar wat zal het einde zijn? — Veroedering en teleurstelling.

De stemming, waardoor Douglas benoemd werd.

Om onze lezers beter bekend te maken met de wijze, waarop DOUGLAS triomfantelijk tot candidaat voor het Presidentschap benoemd werd, laten wij hier de officiele opgaaf van de tweede en beslissende stemming volgen. Vooraf achten wij het echter noodig, hun, die er niet mede bekend zijn, te zeggen dat er Staten zijn, die tweemaal zoo vele afgevaardigden naar de Conventie zenden, als waartoe zij geregtigd zijn, doch deze hebben dan slechts eene halve stem. Van daar de op de lijst voorkomende halve stemmen.

	Douglas.	*Breckenridge.*	*Guthrie.*
Maine	7	—	—
New Hampshire	5	—	—
Vermont	5	—	—
Massachusetts	10	—	—
Rhode Island	4	—	—
Connecticut	3½	½	—
New York	35	—	—
New Jersey	2½	—	—
Pennsylvania	10	7	2½
Maryland	2½	—	—
Virginia	3	—	—
North Carolina	1	—	—
Alabama	9	—	—
Louisiana	6	—	—
Arkansas	1½	—	—
Missouri	4½	—	1½
Tennessee	3	—	—
Kentucky	3	—	1½
Ohio	23	—	—
Indiana	13	—	—
Illinois	11	—	—
Michigan	6	—	—
Wisconsin	5	—	—
Iowa	4	—	—
Minnesota	4	—	—
	181½	7½	5½

Uit het bovenstaande ziet men, dat er in het geheel slechts 194 en eene halve stem werden ingebragt, dat is negen minder, dan het getal, hetwelk dezelfde Conventie verklaard had, voor eene benoeming noodig te zijn. Deze negen, met de dertien van Breckinridge en Guthrie maken twee en twintig stemmen uit, die Douglas minder had dan de vereischte twee derden van alle stemmen. De Conventie was namelijk niet vol, maar er waren 108 en een halve stem (of afgevaardigden) afwezig, zelfs nadat de vijftien ondergeschovene afgevaardigden van Alabama en Louisiana waren toegelaten; en als wij deze er nu nog aftrekken, dan waren er 123 afgevaardigden minder dan eene volle Conventie. Van de vrije Staten hadden zich drie afgevaardigden van Maine, drie van Massachusetts, twee en een halve van Connecticut, vier en een halve van New Jersey, en zeventien van New York — dertig in het geheel — van de Conventie afgescheiden.

Oogenblikkelijk nadat de boven opgegevene stemming bekend was gemaakt, werd er een voorstel gedaan en aangenomen, om DOUGLAS tot den democratischen candidaat voor President te verklaren

Aldus werd hij triomfantelijk benoemd, met schending van een sedert lang ingesteld democratisch gebruik, en met hulp van veel en tastbare knoeijerij en bedriegerij, en de koele ontvangst welke zijne benoeming vrij algemeen geniet, is een zeer duidelijk bewijs, hoe het volk er over denkt.

MOEIJELIJK TE BEANTWOORDEN VRAAG. — De heer DOUGLAS stond onlangs met zijne gewone zedigheid, voor een aantal toehoorders te Washington op en kondigde zich zelven aan, als den eenigen nationalen candidaat. Al de andere candidaten zijn sectioneel; en de eenige weg, om de Unie te redden is *hem* te verkiezen.

Hierop maakt de de Pittsburgh *Gazette* de volgende gepaste aanmerking:

Als *hij* zoo magtig is, dat hij de Unie der Staten redden kan, waarom redde hij dan de Unie zijner eigene partij niet? Als zijn magtige arm alleen de Republiek kan redden, waarom strekte hij dien dan niet uit, om de Democratie van de 'pijnen der ontbinding' te redden? Na de democratische partij in tweën te hebben gescheurd, vraagt hij ons bedaard, op hem als den redder des lands te vertrouwen! Hij moet er ons waarlijk van verschoonen. Hij heeft eene machine verbrijzeld, en wij kunnen geene andere aan zijne handen toevertrouwen.

VRIENDSCHAPPELIJKE BEOORDEELING. — De redacteur van de New York *Herald*, die gedurende de laatste drie jaren, als democratisch voorganger en aanvoerder, zulk eenen grooten invloed op de democratische partij heeft uitgeoefend, zegt thans:

Wij hebben intusschen geen leedwezen te betuigen over de afgebrokene Democratie. Wij wenschen er het amerikaansche volk geluk mede, dat deze verdorvene partij van bedriegende en zwendelende buitzoekers, met politieke landloopers en rondzwervers tot hunne bestuurders, eindelijk door hun gekrakeel over den buit verbroken is.

(*Ingezonden.*)

Terwijl de nederlandsche Minister Potentiaris te Washington en de Consul Generaal te New-York zich vergenoegd hebben met de japansche prinsen, die, als gezanten van Z. M. den keiser van Japan, thans Zijne Majesteit in de Noord-Amerikaansche Republiek vertegenwoordigen, slechts eenige weinige hoffelijke woorden toe te spreken, welke geene betrekking op Nederlands groote verdiensten hadden, ten opzigte van Japan, en op de uitmuntende wijze, waarop ons Vaderland zich, boven alle andere natien, zoo gunstig jegens dat rijk en Amerika onderscheidde, werd door Mevrouw de weduwe *Storm*, die door en door bekend is met de miskenning, door onkunde telkens den Hollanders in Amerika aangedaan, de navolgende aanspraak, voor hare voorstelling aan het Japansche Gezantschap, opgesteld:

Aan hunne Excellentien, de Vertegenwoordigers van Z. M. den Keizer van Japan.

Het is voorzeker een belangrijk oogenblik in het leven eener nederlandsche vrouw, in dezelfde stad, welke door hare ondernemende Voorvaders gesticht, en gedurende eene halve eeuw bestuurd is, de eer te hebben van aan het Gezantschap eener natie te worden voorgesteld, die Holland, bij gunstige uitzondering, sedert verscheidene eeuwen, met hare bijzondere vriendschap en haar bijzonder vertrouwen heeft vereerd.

Indien deze magtige Republiek, welker vrijheid en tegenwoordige bloei door de Hollanders zijn gegrondvest, zich thans met regt beroemen mag op de buitengewone onderscheiding, welke haar te beurt valt, door het ontvangen van het eerste Japansche Gezantschap, — Holland mag zich niet minder beroemen, daartoe krachtig te hebben bijgedragen.

Hollandsche ondernemingszucht, hollandsche eerlijkheid, hollandsche regtschapenheid werden gedurende eene reeks van jaren beloond, door eene ongestoorde vriendschappelijke verbindtenis met Japan.

Holland werd, door Japan, boven alle volken des aardbols onderscheiden.

De zedelijke invloed van Holland heeft de physieke krachten van Amerika ondersteund, om de tegenwoordige belangrijke gebeurtenis in de geschiedrollen onzes jaarkrings te vereeuwigen.

Het was Z. M. *Willem III*, Koning der Nederlanden, die, voor dat er eenige concessie aan Amerika was verleend, door Z. M. den keiser van Japan geraadpleegd werd, omtrent de vorderingen van Amerika.

De Koning der Nederlanden gaf in een eigenhandig schrijven aan Z. M. den Tycoon van Japan den welmeenenden raad, om den geest dezer eeuw, die naar de verbindtenis van alle volken des aardbols streeft, niet tegen te werken, maar gehoor te geven aan 't door Holland vroeger gedaan, en later door Amerika herhaald, aanzoek, om de japansche havens voor den wereldhandel open te stellen.

De Hollanders, en de Hollanders alleen, hebben Japan bekend gemaakt met Amerika's invloed en magt.

Uwe Excellentien veroorloven mij, hun te herinneren, dat Nederland de eer had, Japan het eerste stoomschip aan te bieden, en desselfs natie met verschillende europesche uitvindingen en verbeteringen bekend te maken.

Indien al het aangevoerde de bewijzen oplevert van de vroegere en tegenwoordige naauwe betrekking tusschen de Nederlanden en Japan, mag ik mij dan de vrijheid veroorloven, Uwen Excellentien in overweging te geven, of mijn vaderland niet met eenig regt op het eerste Japansche Gezantschap mag hopen, dat Europa zal bezoeken.

Moge Holland, het eerste en eenige land, dat de wereld heeft bekend gemaakt met de japansche beschaving, kunsten en nijverheid, zeden, gewoonten, ens., bijna twee eeuwen voor het bestaan dezer Unie, eerlang vereerd worden met uwer Excellentien tegenwoordigheid, opdat dezelfs natie de banden van trouw en vriendschap hernieuwe, welke zij zich, gedurende eene onheugelijke reeks van jaren, zoo eervol als roemrijk, heeft waardig gemaakt

Mevrouw *Storm* had de Staatkunde van Napoleon III vergeten, van voor de uitvoering niemand met haar plan bekend te maken. Te veel op de vaderlandsliefde van den hollandschen tolk *Portman* rekenende, had zij hem hare aanspraak vooraf toegezonden, met verzoek er eene japansche vertaling van te maken, terwijl er vier Japanezen bij het Gezantschap waren, die Hollandsch verstaan. De heer *Portman* deelde haar evenwel mede, dat hij thans geen Hollander, maar een Amerikaan was, *die niets wist van eenige verdiensten der Hollanders ten opzigte van Japan of Amerika.*

In plaats van eenige hulp te verleenen, werd nu al het mogelijke gedaan, om niettegenstaande de dringende aanbeveling en het verzoek van den Consul-Generaal *Burlage*, Mevrouw *Storm* de voorstelling aan het Japansche Gezantschap te ontzeggen. Dit gelukte evenwel niet, en met groote moeite werd zij eindelijk toegelaten, onder het bepaalde beding, dat zij niet spreken, noch het gestelde adres overhandigen zou. Zij onderwierp zich hieraan, en werd alleen voorgesteld als Mevrouw *Storm*, van Holland, die in Amerika reist. Elke gezant boog daarop achtereenvolgend en gaf haar de hand. Zij had evenwel het vaste voornemen, alles te beproeven, om het bovengenoemde belangrijke adres, dat tegenover de snoevende Amerikanen, op eene waardige wijze aan Hollands verdiensten herinnert, in handen van het Gezantschap te brengen. Den volgenden dag gelukte dit, na 3 uren wachtens, door middel van den eersten keizerlijken tolk, die haar tevens de handteekeningen der Gezanten bezorgde. Op dit oogenblik is het adres op reis naar Japan, met den talrijken stoet Japanezen.

NEW YORK, 30 Junij, 1860.

GELUKKIGE ONTKOMING AAN EEN VREESELIJK SPOORWEG ONGELUK. — Gisteren morgen ontkwam de 9 uren Newton Express trein, bestaande uit vijf of zes met passagiers geladene wagens, te naauwernood in de rivier Passaic te worden gestort, door van de Newarksche brug te loopen. De brug was opgehaald, om er een schip te laten doorgaan, en het behoorlijk sein werd getoond; doch de machinist, die eerst kortelings op den weg geplaatst was, ontdekte het niet. De conducteur van den trein zag het sein en trok aan de machinisten schel om te stoppen. Dit bevel werd vaardig gehoorzaamd, doch geen oogenblik te vroeg, want de locomotief was binnen de zes voet van den trein af, en, nog een oogenblik meer, zou de gansche trein, met zijne menschelijke lading, in de rivier zijn gestort. Het was eene wonderbare ontkoming, en de omstandigheden, waarmede dezelve gepaard gaat, zullen het strengste onderzoek ondergaan. — *The World (N. Y.) 30 Junij.*

KOFFIJ, THEE EN SUIKER. — Deze kleine artikels van huishoudelijke uitgaven bedragen elk jaar eene groote som. Het Departement van finantiën der Vereenigde Staten berigt, dat, in het jaar 1859, de invoeren van deze drie artikels de volgende sommen bedroegen: thee, zeven en een half millioen dollars; koffij, vijf en twintig millioen; suiker, dertig duizend dollars. De invoer van molasses word geschat op vijf millioen doll. Hoe vele bushels tarwe, koren, rogge, haver, ens. is er noodig, om deze kleine kruideniers rekening te betalen? — *M. Wis.*

TABAK.—Holland verbruikt min of meer veertig millioen ponden tabak in het jaar. Daar de bevolking ongeveer d r i e millioen ponden telt, kan elke man, elke vrouw en elk kind, als hun aandeel een weinig meer dan dertien pond in het jaar hebben. Ongeveer zestien millioen ponden gaan uit dit land daarheen

EENE UITVINDING OM KOEIJEN TE MELKEN. — L. O. Colvin, van Fallen county, in den Staat New-York, heeft octrooi verkregen voor eene machine om koeijen te melken. Vier buisjes of holten ontvangen de spenen der koe, en de melker, ter zijde der koe gezeten, met den emmer tusschen zijne knieën, bewerkt twee kleine luchtpompen, eene aan elke zijde, die de spenen trekken of zuigen door eene bewerking gelijk die der natuur, en de spenen kortelings, bij korte tusschenpoozingen van zuigen, los laten. Deze manier heeft het voordeel boven de gewone, dat zij zindelijker is, en een nog grooter voordeel in den spoed, want zij melkt ten minste drie koeljen, in den tijd, die er noodig zou zijn, om er een met de hand te melken.

ZONDERLINGE SELFMOORD.—Een man, met name Dean Gilbert, woonachtig te Prescott, in Massachusetts, bedreef onlangs zelfmoord, op eene zonderlinge wijze. — Hij bragt een stuk rots in evenwigt, dat bij de twee duizend pond woog, en zette het vast met een stuk plank, en kroop er toen onder, trapte de plank weg, en de rots viel en verpletterde hem. Hij was een matig mensch, in goede omstandigheden, en vijftig jaren oud.

Vreeselijke overstrooming in Australie.

Een particuliere brief aan de New York *Tribune*, gedagteekend 31 Maart, te New South Wales, behelst het berigt van eene allerrampspoedigste overstrooming in Australie. Het getal der opgeofferde levens is waarlijk ontzettend.

"In de Bell's Creek mijnen zijn al de claims vol geloopen. De arme mijnwerkers werden alle weggeslingerd over eenen waterval van duizend voeten hoog, op welks bodem de overblijfselen van velen gevonden werden. Niet een der mijnwerkers ontkwam, om te verhalen hoe plotseling het water hen overviel, of hoeveel goud er verloren ging. Een klein meisje werd levend in de streek van Bell's Creek gevonden, dat vader, moeder, vijf broeders en zusters en haar huis verloren had. Al wat zij in deze wereld bezat en liet had werd weggesleept. In eenen eenigen nacht werd deze ongelukkige arm en wees gemaakt. Het voorkomen van het land is zoo veranderd, dat zij de plaats niet kan aanwijzen, waar haar huis gestaan heeft.

Nabij de bron van de Shoal Haven Rivier, zag men, op zeker punt, het water, gelijk eene groote pyramide, over de vlakten aankomen. De rivier rees in weinige uren honderd voet. De hooglandsche vlakten waren als groote meren. Voort en voort snelde de waterberg op zijn pad van vernieling. Eene ontzettelijke streek rijk bebouwd land, lagchende van overvloed, is eene woestijn geworden, die met zand en keijen bedekt is. Huizen, tuinen, veldvruchten, kooijen, paarden, schuttingen, boomen, grond, mannen, vrouwen en kinderen werden over afgronden, door dalen, en in de zwellende zee gesleept, en in eene onbeschrijfelijke verwarring weder op de kust terug geworpen. Vele mijlen ver was de oover met de ijselijke wrakken bedekt. Booten werden geroeid en gestoomd over de plaats, waar eene stad gestaan had, om te trachten eenigen der verdrinkenden te redden, die op de toppen der hoogste huizen geklommen waren.

Op deze wijze werden eenigen gered, juist voor hunne huizen werden weggesleept. Sommigen dezer booten staan nu hoog en droog in het midden van de plek, waar de stad eens stond. Het bed der Shoal Haven rivier is opgevuld: hare wateren hebben een ander kanaal gevonden.

Een eiland in den mond van genoemde rivier was door ongeveer 90 huisgezinnen, waarschijnlijk bij de 400 personen, bewoond. Het volk het water plotseling aan alle kanten ziende rijzen, vlugtte naar de hoogste heuvelen. Weldra was alles wat de armen hadden weg, en het water bleef achter hen naar boven kruipen. Zij werden wonderbaar gered Een schip op zee zag hen en zeilde hen te hulp. Zij werden even voor dat het eiland onder water stond gered.

ONTDEKKING VAN GROOTE MENSCHENGERAAMTEN. — *Buck*, van Driesbach City, zes mijlen ten noorden van La Crosse, zendt het volgende berigt van de ontdekking van groote menschengeraamten, aan de Winona *Republican.*

"A. L. Jenks, van deze plaats, gravende in eenen dier heuvelen, die in dit westelijk land zoo algemeen zijn, ontdekte, ter diepte van vijf of zes voet, de overblijfselen van zeven of acht menschen van buitengewone grootte. Een dijbeen mat drie voet in lengte. — De onderkaak was een duim breeder, dan die van elken anderen man in deze stad. Hij vond ook clam (soort van mossel) schelpen, stukken ivoor of been, ringen, stukken van ketels, gemaakt van aarde en grof sand.

Er waren aan den hals van een dezer geraamten tanden ter lengte van twee duim, bij van een half tot drie vierde duim in doorsnede, met gaten in de zijden gedrild en het einde gepolijst, met eene vouw er om heen.

Alsmede stak eene pijl, vijf duim lang, en een halven duim breed, nabij de ruggegraat, door den rug; en eene ongeveer acht duim lange stak in de linkerborst. Alsmede vond men het blad van een koperen bijltje, anderhalven duim breed aan de snede en twee duim lang. Dit bijltje stak in den schedel van hetzelfde geraamte.

De heuvel is een paar honderd voeten boven de oppervlakte van den Mississippi, en is zamengesteld uit klei, onmiddellijk boven de overblijfselen, twee voet dik; dan komt er eene laag zwarten leem; dan weder eene laag klei, zes duim dik, alles zoo vast gestampt, dat men er met moeite doorkomen kon. Er zijn vier of vijf verschillende lagen aarde boven de overblijfselen. Er wordt elders in die nabuurschap zulke klei niet gevonden.

EEN MEDELIJDENDE KNAAP. — In de N. Y. *Commercial Advertiser* leest men het volgende aardige voorval:

Verleden Dingsdag, toen de sheriff van Monroe county, met verscheidene gevangenen onder zijn opzigt, op weg was naar gevangenis te Auburn, had er een voorval plaats, hetgeen wij in een der nieuwsbladen van Rochester vinden medegedeeld.

Toen de trein bij een der tusschengelegene stations stil hield, kwam er een helderoogige, schrandere knaap op denzelven, met eene ben vol kersen. Hij ging door de wagens, zijne fruit op de gewone wijze afzettende, tot bij bij de tuchtelingen kwam, toen hij op eens stil stond en eenen smartelijken blik op de mannen wierp, die aan elkander waren geboeid, als of hij in een oogenblik hunne geschiedenis en hunne treurige bestemming begreep. Zonder zijne lippen te openen zette hij zijne ben neder, en verscheidene malen met beide handen eenen greep in de kersen doende, wierp hij die in den schoot der gevangenen. Daarop nam hij, zonder op een antwoord te wachten, zijne ben op, en liep naar het andere einde van den wagen.

Hier ging hij een oogenblik zitten, oogenschijnlijk sterk in gedachten, en toen plotseling opspringende, liep hij naar de tuchtelingen terug, en zijne ben opligtende, ledigde hij die geheel op de bank. Vervolgens, niet meer in staat om zijne aandoeningen te beheerschen, begon hij luid te schreijen en liep den wagen uit.

Deze daad was algemeen door de passagiers opgemerkt, van welke velen verbaasd opsprongen. Natuurlijk dachten allen, dat het kind met eenen der gevangenen in eenige betrekking stond, doch men vernam terstond, dat bij allen hunner geheel vreemd was. Verscheidene goedhartige vreemdelingen stelden bijna te gelijk voor, eene collecte te doen, en iedereen keurde dit voorstel goed. De knaap werd gevangen en teruggebragt, en de hoed rond gegaan zijnde, werd hem een zeer aardig sommetje gelds geschonken. De kleine nam het aan, ofschoon niet zonder eenigen tegenzin aan den dag te leggen. Doch toen men er op aandrong, dat hij het naar zijne moeder zoude brengen, fonkelden zijne oogen van eene andere gemoedsbeweging, en dankend stak hij het geld in den zak."

DAT IS TOCH TE ERG. — De DEMOCRATEN van Waupun kwamen, na de onvermoeidste inspanningen, bij een, en besloten eenen paal te hebben. Na eenige weken kakelens en veel oneenigheid, werd er een paal verkregen en in den grond gezet. Daarop wachtten de Democraten geduldig, (en o, hoe verlangend!) op tijding van Baltimore. Doch, helaas! de paal moest betaald worden; dat was leelijker! weldra zou het heerlijke berigt, dat de *kleine reus* triomfantelijk benoemd was, door het land vliegen; overal zouden kanonnen afgeschoten en banieren ontrold worden; en hier was de paal nog niet betaald. —

Commissien werden aangesteld, onder commissien maakten inteekeningslijsten op, maar het ging niet. En toen zij de vervulling van al hunne wenschen bereikten, juist toen het "heerlijke nieuws" kwam, verhandelde, verkocht en transporteerde de man, wien de paal toekwam, voor de lorrige som van twintig dollars, gezegden paal aan de Republikeinen van Waupun, en toen het nieuws, dat *Douglas* benoemd was, op des volks lippen, zweefde, wapperde de sterrenbanier, met de namen van LINCOLN en HAMLIN er op, aan den democratischen stok. Dat was eerst gefopt! — *Waupun Times.*

VRIJPOSTIGHEID VAN EENEN MAN VAN FATSOEN DOOR EENEN ZAKKENROLLER GASTRAFT. — Gedurende de hevige regenbui op Woensdag, ging een man den Broadway te New York af, verscholen onder eene groote familie parapluie, toen een jong mensch, die in eenige fatsoenlijke kringen goed bekend is, dacht van die gelegenheid gebruik te maken. Hij trad haastig op den vreemdeling toe, vraagde naar zijne gezondheid, zijne familie enz., en verhaalde hem verder eene ontmoeting, die hij gehad had. Toen zijn verhaal uit was, had hij de plaats zijner bestemming bereikt, en hem goeden dag wenschende, verliet hij den eigenaar der parapluie, om te gissen wie het was, die zich vermeten had, zich voor eenen bekende van hem uit te geven. De jonge mensch wenschte juist zich zelven geluk, met aldus door zijne slimheid een nat pak te zijn ontkomen, toen hij bevond, dat zijn horlogie alles behalve meer in zijnen zak zat.

Hij zocht spoedig eenen speurhond der policie op, en vernam, na den man, aan wien hij zijne vrijpostigheid begaan had, beschreven te hebben, dat hij een welbekende zakkenroller was, wiens portret reeds twee jaren de "schelmengalerij" versierd had.

BLONDIN IS VAN PLAN OM ZICH TE DOODEN. — De Niagara *Herald* zegt, dat er een gerucht in omloop is, dat BLONDIN ernstig voornemens is, van het midden van zijne koord, in eene opzettelijk daarvoor gemaakte reddingsboot, eene duikeling in den brullenden en schuimenden stroom te doen! Hij zal dit gevaarlijk proefstuk niet alleen ondernemen uit een verlangen om te bewijzen, of zoo iets als den woedenden stroom te bevaren mogelijk is, maar ook uit bloote zucht naar ongehoorde waaghalzerijen.

De Great Eastern in eenen storm.

Velen dachten, dat de ontzaggelijke lengte van de *Great Eastern* zoodanig was, dat zij over de stormachtigste zeeën zou glijden, zonder te rollen of te stooten; doch hare jongste reis over de Atlantische zee bewijst, dat zij even zoo goed schommelt en hobbelt als een kleiner schip, of schoon in veel minderen graad:

Hare beweging was een zachte en deftige zwaai van de eene zijde naar de andere, ter grootte van drie of vier graden, en nu en dan, als eene golf van onder hare boeg weg zonk, en te gelijk eene andere zich onder haren achtersteven verhief, liet zij zachtjes het hoofd zinken, niet kort en plotseling, met eenen bverschen ruk, maar met de af gemetene bevalligheid van eene vorstin, als of zij voelde, dat zij de baas was, en slechts aan de beleefdheidswetten toegaf. Het was een groot genot haar dus zachtjes, nu aan de eene, dan aan de andere zijde overhellende, door de gescheidene wateren te zien zweven, terwijl schepen van eene goede grootte, die toen in het gezigt waren, ongemakkelijk rolden, of van den voor naar den achtersteven hobbelden. Zij was als een ervaren zwemmer, die hand over hand snel en bevallig voorwaarts schiet, vergeleken bij eenen onbekendigen nieuweling, die zich alleen boven houdt, door de snelheid van eene korte spartelende beweging. Hoe magtig de *Great Eastern* was, was zij toch onderworpen aan die groote hartklopping der zee, die magtiger is dan de magtigsten. Desnietteminblreek, uit de vergelijkingen, die wij konden maken, hare meerderheid boven alle gewone schepen, zoowel als hare overmagt over elke storende beweging.

Niets kon schooner zijn, dan op het verhevene traliewerk van hare boeg te staan, en haren achtersteven zich statig naar den hemel te zien verheffen, als wij in eene wijkende golf voor ons vielen; of haar zijdelings tot haar evenwigt te zien oprijzen, gelijk eene dartelende schoone in haar donzen bed. Ik kon bijna niet gelooven, als ik haren luchtigen tred op de diepte zag, dat 10,000 platen ijzer, vertegenwoordigende 24 millioen ponden metaal, geklampt met 3 millioen nagels, en dragende behalve hare zware machines, 12 millioen ponden steenkolen, zoo kurk ligt over het dunne en toegevende element beneden dezelven glijden konden. En toch, daar reed zij liefelijk op de baren!

EEN CONTRAST. — Een schrijver in de New York *Journal of Commerce* herinnert ons aan het volgende.

"In het jaar 1860, is de Atlantische oceaan door de grootste en de kleinste stoomboot overgestoken, die er ooit over gedragen werden De *Great Eastern*, van Engeland naar New York, en de *Seth Grosvenor*, van slechts 69 ton, van New York naar Liberia. Van geene van beiden is nog iets gehoord in de haven, van welke zij uitvoeren. De *Great Eastern* is thans behouden te New York, en de *Seth Grosvenor*, hieraan twijfelen wij niet, is ook behouden te Monrovia.

De indiaansche oorlog.

De indiaansche oorlog, die het verkeer over land met California heeft afgebroken, en die zulke bloeddorstige eischen heeft te weeg gebragt, aan de zijde der grensbewoners, om eenen verdelgingsveldtogt tegen de Indianen, blijkt, gelijk zoo vele andere indiaansche oorlogen, ontstaan te zijn door de aanvallen der blanken. Het land in de nabuurschap van Pyramid Lake werd, voor den laatsten stroom van landverhuizing in Carson Valley, rustig bewoond door de Pah-Utahs, die beweerden, dat het door de overheden der Vereenigde Staten voor hen was afgezonderd. Zij hadden met de blanken een verdrag gemaakt ter wederkeerige teruggave van gestolene goederen, hetwelk zij getrouwer nakwamen, dan de andere partij.

Latere inbreuken op hunne landerijen hebben bij hen een vermoeden opgewekt, dat men ten doel had, hen uit het land te verdrijven. Er ontstonden twisten, in een van welke hun voornaamste opperhoofd door eenen blanke werd doodgeschoten. Eenigen tijd daarna, vond men eenhuis te Williams Station afgebrand, en de beenderen der laatste bewoners onder de asch. Niemand wist hoe dit geschied was, doch men hield het voor eenen aanval der Indianen, en een gezelschap van honderd en zes man kwam bij een, om de vermoedelijke moordenaars te straffen.

Toen dit gezelschap Pyramid Lake naderde, zonden de Indianen eenen hunner vooruit met eene vredevlag, doch deze werd doodgeschoten, en er werd oogenblik een aanval bevolen. De blanken leden echter eene groote nederlaag, en trokken af met een verlies van dertig hunner. Men zegt, dat de Indianen geene vuurwapenen hadden, maar met vergiftigde pijlen streden.

Oogenblikkelijk had er in het gansche dal eene monstering plaats, om deze slagting te wreken, gelijk het genoemd werd, en eene nieuwe magt, bestaande gedeeltelijk uit geregelde soldaten en gedeeltelijk uit vrijwilligers, marcheerde naar Pyramid Lake. Hier had op den 2 den deser een nieuw gevecht plaats, in hetwelk zeventig Indianen verslagen werden. Drie der geregelden werden gedood en een gewond.

Volgens de laatste berigten, werd er eene magt van vijf honderd vrijwilligers op de been gehouden, en men koesterde hoop op een ander gevecht. Ten minste het zal niet aan de grensbewoners liggen, als deze oorlog geene ernstige zaak wordt, om, gelijk de indiaansche oorlog in Oregon, de oorzaak te worden van zware eischen op de schatkist der Unie.

ONTZETTEND TOONEEL MET DEN PAARDENTEMMER. — Het ontzettendst tooneel, waarvan wij ooit getuigen waren, was wat wij gerust een gevecht op leven en dood tusschen eenen man en een paard kunnen noemen. Een sterke en allerschoonste hengst van goed ras werd op de kampplaats gebragt. Het paard keek onder de toeschouwers rond, ging op zijne achterpooten staan, krabde den grond op, en bood de levendigste afbeelding van een wild en onverbeterlijk beest aan. Hij brulde letterlijk van woede, en sloeg uit zuivere ondeugendheid. Hij beet naar de toeschouwers, brest naar den stalknecht, en den heer Rarey, en boet wezenlijk, in zijne drift, bevig zijn eigen vleesch.

Hij scheurde elken strop aan stuk, die hem werd aangelegd, en wierp den stalknecht, die den heer Rarey was te hulp gekomen, de gansche lengte der kampplaats over. Eens brak het paard zich geheel van alles los, en stond voor een oogenblik als zich van de overwinning bewust, te midden der ontstelde toeschouwers. De heer Dyer en de heer Farrell kwamen beiden den heer Rarey te hulp, maar zij waren geheel buiten staat om het dier te houden. Hij verstrooide elken man en elk ding zonder zich als kaf. Hij was bedekt met een wit schuim, en zond rollende wolken damp uit zijn lijf. Op het eene oogenblik wierp hij zoost het stro naar boven, op het andere oogenblik liet hij de sterke slagboomen in alle rigtingen vliegen, en ontstonds stond hij, als de volkomene verpersoonlijking van duivelarij, alleen in de afgeslotene plaats, woedend brullende, en aan de slagboomen met zijne tanden rukkende.

De heer Rarey, zijne handen gewasschen en eenige minuten gerust hebbende, waagde het op nieuw hem te naderen. Toen begon er een strijd, welken niemand, die hem sag, ooit vergeten kan. Het was eene worsteling van kunst en takt tegen verpletterende kracht. Ieder een, die dit gevecht sag, kon nimmermeer aan het wonderbaar vermogen van den heer Rarey twijfelen. Een vol uur lang werd dit gevecht, want het was niets anders, voortgezet; nu behaalde de man eens de overwinning, dan weder het paard; en het paard, de aarde rakende, scheen bij elken val versche kracht te bekomen.

Eindelijk maakte de heer Rarey eenen strop van den gebroken toom, en had den eersten voet gronds tot de overwinning gewonnen. Nog vocht het paard verwoed, rees op in de lucht, en viel in alle rigtingen neder, trachtende zijnen aanvaller te bijten of te vertrappen. Het gaf iemand eenig begrip van de opwindende tooneelen van het romeinsche amphitheater, een kort, ligt gebouwd, doch gespierd man zulk een woedend en ondeugend dier het hoofd te zien bieden Er volgde eene lange worsteling, doch eindelijk was het paard eerlijk uit het veld geslagen, en legde zich hijgend en geheel ten onder gebragt neder. — *Irish Times.*

EENE HELDIN. — Op zekeren avond der vorige week, keerde de vrouw van eenen zeekapitein, die te Saybrook woont, van een bezoek bij eene buurvrouw, naar huis terug, toen zij door twee mannen gevolgd werd, Zij hoorden hen zeggen, "de kapitein is weg," en "er moet aanmerkelijk veel geld in huis zijn." De vrouw, te huis komende, besloot op de komst dier personen te wachten, die, hieraan twijfelde zij niet, voornemens waren gedurende den nacht het huis te plunderen. Zij behoefde niet lang te wachten, want ten elf ure kwam er eene aanmaning om de deur te openen. In plaats van hier aan te voldoen, schoof zij een raam op en vraagde wie daar was! Er kwam geen antwoord op deze of verdere vragen, en zij zeide hun weg te gaan, of zij zou schieten.

Zij trachtten toen toegang te krijgen, door op eene loods te klimmen, doch een hunner viel, en beiden keerden naar de voordeur terug, die zij trachtten open te breken. De vrouw nam eenen revolver in de eene hand, en eene kaars in de andere, en ging bij de deur staan, om den uitslag af te wachten. In eenige minuten hadden de inbrekers ingebroken, waarop zij hun zeide, dat als zij eenen stap voorwaarts gingen, om in huis te komen, zij lijken waren. Zij sagen haar aan, beraadslaagden eenige oogenblikken te samen en gingen toen weg, daar zij dit niet wilden wagen. Toen het gevaar over was, keerde zij uitgeput van de spanning, aan welke hare zenuwen en haar moed waren onderworpen geweest, naar hare twee kinderen terug. Zulk eene vrouw is eene plaats in het Huis waardig, en het doet ons leed haren naam niet te kunnen opgeven.—*Hartfort Courant.*

BLONDIN BIJ DE BRUG. — Gisteren tusschen vier en vijf uren, stapte Blondin, in zijn gewoon fraai gewaad, op de koord, en nam de reis aan. In het midden tusschen de twee oevers, was eene slappe koord aan het hoofdtouw vast gemaakt, en hing een voet of twintig laag, en deselve bereikt hebbende legde Blondin zijnen balanceerstok neder, en zich naar den schommel, dien de slappe koord vormde, latende afglijden, deed hij een aantal ontzettende en vreeselijke kunsten, soo als aan de kniebuiging zijner beenen hangen, buitelingen doen, ens.

Den canadaaschen oever bereikt, en eenigen tijd gerust hebbende, verscheen hij weder op de koord, ditmaal in het karakter van "Jocko" den aap en duwde eenen kruiwagen voor zich uit. Hij bereikte, behouden natuurlijk, deze zijde, en werd bij zijne aankomst door de toeschouwers met warmte begroet Dit was een van Blondin's best geslaagde voorstellen en scheen groot genoegen te geven.—*Buffalo Commercial Advertiser, 5 Julij.*

☞ PERSONEN VAN EENE ZITTENDE LEVENSWIJZE, die gewoonlijk met *duizelingen, kwijning en uitputting, walging en hoofdpijn* zijn aangehaald, hebben in Dr. BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER een liefelijk geneesmiddel. Het geeft kracht aan het gestel, prikkelt de spijsverteringswerktuigen, en verbetert het maagzuur.

Wij wilden het publiek waarschuwen tegen het koopen van eenig namaaksel van deze aangename *specerij*. Om bedrog voor te komen, drage men sorg DR. BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER te vragen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

BOSTON, 30 Junij. — Heden nacht sloeg de bliksem in het huis van Nathan Goodenough, te Brighton, doodde den heer Goodenough en zijnen zoon, en bezeerde ernstig de vrouw van den eersten.

De kracht van den wind was vreeselijk, ontwortelde boomen, wierp schoorsteenen omver, beroofde huizen van de daken, en deed andere schade. Vele zeilbooten in de haven sloegen om, en er loopen geruchten, dat verscheidene menschenlevens zijn verloren gegaan, maar deze geruchten zijn niet bevestigd, ofschoon er velen ter naauwernood afkwamen.

NEW YORK, 3 Julij. — Verleden nacht viel hier op drie plaatsen brand voor. Een brand in de Chatham straat vernielde het gebouw, bewoond door Mellen, Parker & Wilson en anderen. Verlies $ 25,000.

Een ander in de Grand straat vernielde verscheidene gebouwen, waaronder de ijzergieterij van Rapteal & Weaver. Verlies $ 16,000.

CHICAGO, 5 Junij. Dingsdag avond liepen de houttrein en de constructie trein, op den Michigan Central Spoorweg, bij Lake Station, tegen elkander, waardoor J. M. Manshen gedood, en Wm. Hatfield en John Stenhan gekwetst werden.

De Peoria bladen zeggen, dat de zwaarste regen- en donderbui, die ooit dat gedeelte van den Staat bezocht, Zondag nacht over Peoria ging, en eene groote schade aan den Peoria Valley Spoorweg deed. Zeven bruggen werden weggespoeld, tusschen Peoria en Washington. Op den Logansport, en Peoria Spoorweg zullen er verscheidene dagen met het herstellen der schade heen gaan. Het verlies der boeren in de nabuurschap van Peoria wordt geschat op $00,000.

DETROIT, 6 Junij. — Heden avond sprong de ketel der sleepboot *A. S. Field*, waardoor het schip aan spaanders werd geslagen, en vier of vijf der bemanning, denkt men, gedood, en drie ernstig bezeerd werden. Verscheidene personen op de er naast liggende schepen en de werf werden ook deerlijk bezeerd.

ST JOSEPH, 5 Julij. — Berigten van Denver City van den 28sten, behelzen het volgende:

De plunderingen der Indianen, van verstrooide gezelschappen en op onze landbouwers hoeven, zijn een zoo gewoon voorval geworden, dat men het raadzaam achtte, de burgers bij een te roepen, om te overwegen, wat het best in de zaak te doen was.

Zoodanige bijeenkomst werd gisteren namiddag gehouden, en twee Arrapahoes hoofden waren er een gedeelte van den tijd bij tegenwoordig. — De gewelddadigheden in het algemeen bestonden in het nemen van alles, wat zij wilden, als zij ongewapende gezelschappen vonden, of die te klein in getal waren om tegenstand te bieden, scheen

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. Groesbeek, Redacteur.

$ 2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 11 Julij 1860.

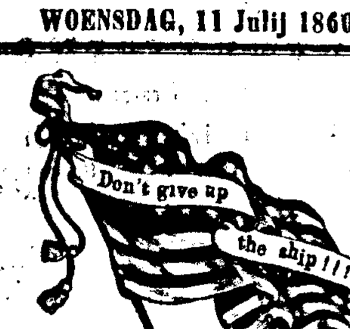

De Republikeinsche CANDIDATEN.

Voor President:

Abraham Lincoln.

van Illinois.

Voor Vice President:

Hannibal Hamlin,

van Maine.

Tegenstrijdige begrippen van de Onafhankelijkheidsverklaring.

De volgende welsprekende schatting aan de Onafhankelijkheidsverklaring is genomen uit eene der redevoeringen van den heer Abraham Lincoln, gedaan gedurende zijnen heeten en dapperen strijd om het Senatorschap in 1858:

"De dertien kolonien zeiden, door hare vertegenwoordigers in de oude Independence Hall, dat alle menschen gelijk geboren zijn; dat zij door den Schepper beschonken zijn met sekere onvervreemdbare regten; dat hier onder zijn leven, vrijheid en het najagen van geluk. Dit was hunne verhevene uitlegging van de huishouding des heelals. Dit was hun verheven en wijs en edel begrip van de geregtigheid des Scheppers jegens zijne schepselen. Ja, heeren, jegens al Zijne schepselen, jegens het gansche groote menschengeslacht. Volgens hun verlicht geloof, werd niets, dat met het beeld en de gelijkenis Gods gestempeld was, in de wereld gezonden, om door zijne gelijken vertrapt, verlaagd en verdierlijkt te worden. Zij omvatten niet alleen het toen levend menschenras, maar zij tastten voorwaarts en legden de hand op de verste nakomelingschap. Zij schiepen een baken om hunne kinderen en kindskinderen, en de tallooze myriaden, die in latere eeuwen de aarde zouden bewonen, den weg te wijzen.

"Wijze staatsmannen gelijk zij waren, wisten zij de neiging van den voorspoed om tirannen te kweeken, en daarom stelden zij deze groote in zich zelven duidelijke waarheden vast, op dat, als in de verre toekomst eenig man, eenige factie, eenige baatzucht de leer mogt instellen, dat niet dan rijke menschen, of niet dan blanke menschen, het regt hadden op leven, vrijheid en het najagen van geluk, hunne nakomelingschap weder naar de Onafhankelijkheidsverklaring zou kunnen opzien, en moed scheppen om den strijd te hervatten, die hunne vaderen begonnen, zoodat waarheid en geregtigheid en barmhartigheid, en alle menschelijke en christelijke deugden, niet in het land souden worden uitgebluscht; zoodat niemand na dezen de groote grondbeginselen zou durven beperken en besnoeijen, op welke de tempel der vrijheid gebouwd werd.

"Wel u, mijne landgenooten, als u leerstellingen onderwezen zijn, in strijd met de groote grenspalen der Onafhankelijkheidsverklaring; als gij geluisterd hebt naar inblazingen, die van hare grootheid souden wegnemen, de schoone evenredigheid van hare gedeelten verminken; als gij geneigd zijt geweest te gelooven, dat alle menschen niet gelijk geschapen zijn in die onvervreemdbare regten, die door ons charter der vrijheid zijn opgesomd, laat mij u dan smeeken terug te komen — keert weder naar de fontein, welker wateren digt bij het bloed der Omwenteling ontspringen. Denkt niets van mij—wijdt geene gedachten aan het politieke lot van iemand, wie hij ook zij—maar komt terug tot de waarheden, die in de Onafhankelijkheidsverklaring vervat zijn.

Gij moogt alles met mij doen wat gij wilt, als gij slechts deze heilige grondbeginselen in het oog houdt. Gij moogt mij niet alleen de neêrlaag geven voor den Senaat, maar gij moogt mij nemen en ter dood brengen. Terwijl ik geene onverschilligheid voorwend jegens aardsche eer, *beweer ik* in dezen strijd door iets hoogers dan ambtzucht gedreven te worden. Ik gelast u elke gedachte aan het slagen van eenig man te laten varen. Het is niets; ik ben niets; Regter Douglas is niets. *Doch vernietigt dat onsterfelijk zinnebeeld der menschelijkheid niet — de Verklaring der Amerikaansche Onafhankelijkheid.*"

Hoe geheel anders dan bovenstaande edele taal, klinkt de volgende gezochte drogrede niet over hetzelfde onderwerp, getrokken uit eene redevoering van Stephen A. Douglas.

"Niemand kan het karakter, de beweegredenen, en het gedrag van de Onderteekenaars der Onafhankelijkheidsverklaring verdedigen, behalve op de stelling, dat zij op het blanke ras alleen het oog hadden, en niet op het afrikaansche, toen zij verklaarden, dat alle menschen vrij en gelijk geschapen waren — *dat zij er van spraken, dat britsche onderdanen op dit vasteland gelijk stonden met britsche onderdanen, die in Groot Brittanje geboren waren en woonden* — dat zij aanspraak hadden op dezelfde onvervreemdbare regten, en onder dezelven opgesomd waren leven, vrijheid en het streven naar geluk. De Onafhankelijkheidsverklaring werd slechts aangenomen, om de kolonisten in het oog der beschaafde wereld te regtvaardigen, wegens het onttrekken hunner houw- en getrouwheid aan de britsche kroon, en het verbreken hunner betrekking met het moederland."

Alzoo volgens Douglas waren de vaders der omwenteling niet veel beter dan humbuggers, en was de Onafhankelijkheidsverklaring slechts een humbug, dat thans niet meer in aanmerking moest komen. Waarlijk, de man heeft geweldige wijde stappen gedaan, om tot grootheid te geraken; maar wat zal het einde zijn? — Vernedering en teleurstelling.

De stemming, waardoor Douglas benoemd werd.

Om onze lezers beter bekend te maken met de wijze, waarop Douglas triomfantelijk tot candidaat voor het Presidentschap benoemd werd, laten wij hier de officiele opgaaf van de tweede en beslissende stemming volgen. Vooraf achten wij het echter noodig, hun, die er niet mede bekend zijn, te zeggen dat er Staten zijn, die tweemaal zoo vele afgevaardigden naar de Conventie zenden, als waartoe zij geregtigd zijn, doch deze hebben dan slechts eene halve stem. Van daar de op de lijst voorkomende halve stemmen.

	Douglas.	*Breckenridge.*	*Guthrie.*
Maine	7	—	—
New Hampshire	5	—	—
Vermont	5	—	—
Massachusetts	10	—	—
Rhode Island	4	—	—
Connecticut	3½	½	—
New York	35	—	—
New Jersey	2½	—	—
Pennsylvania	10	7	2½
Maryland	2½	—	—
Virginia	3	—	—
North Carolina	1	—	—
Alabama	9	—	—
Louisiana	6	—	—
Arkansas	1½	—	—
Missouri	4½	—	1½
Tennessee	3	—	—
Kentucky	3	—	1½
Ohio	23	—	—
Indiana	13	—	—
Illinois	11	—	—
Michigan	6	—	—
Wisconsin	5	—	—
Iowa	4	—	—
Minnesota	4	—	—
	181½	7½	5½

Uit het bovenstaande ziet men, dat er in het geheel slechts 194 en eene halve stem werden ingebragt, dat is negen minder, dan het getal, hetwelk dezelfde Conventie verklaard had, voor eene benoeming noodig te zijn. Deze negen met de dertien van Breckinridge en Guthrie maken twee en twintig stemmen uit, die Douglas minder had dan de vereischte twee derden van alle stemmen. De Conventie was namelijk niet vol, maar er waren 108 en een halve stem (of afgevaardigden) afwezig, zelfs nadat de vijftien ondergeschovene afgevaardigden van Alabama en Louisiana waren toegelaten; en als wij deze er nu nog aftrekken, dan waren er 123 afgevaardigden minder dan eene volle Conventie. Van de vrije Staten hadden zich drie afgevaardigden van Maine, drie van Massachusetts, twee en een halve van Connecticut, vier en een halve van New Jersey, en zeventien van New York — dertig in het geheel — van de Conventie afgescheiden.

Oogenblikkelijk nadat de boven opgegevene stemming bekend was gemaakt, werd er een voorstel gedaan en aangenomen, om Douglas tot den democratischen candidaat voor President te verklaren

Aldus werd hij triomfantelijk benoemd, met schending van een sedert lang ingesteld democratisch gebruik, en met hulp van veel en tastbare knoeijerij en bedriegerij, en de koele ontvangst welke zijne benoeming vrij algemeen geniet, is een zeer duidelijk bewijs, hoe het volk er over denkt.

Moeijelijk te beantwoorden vraag. — De heer Douglas stond onlangs met zijne gewone zedigheid, voor een aantal toehoorders te Washington op en kondigde zich zelven aan, als den eenigen nationalen candidaat. Al de andere candidaten zijn sectioneel; en de eenige weg, om de Unie te redden is *hem* te verkiezen.

Hierop maakt de de Pittsburgh *Gazette* de volgende gepaste aanmerking:

Als *hij* zoo magtig is, dat hij de Unie der Staten redden kan, waarom redde hij dan de Unie zijner eigene partij niet? Als zijn magtige arm alleen de Republiek kan redden, waarom strekte hij dien dan niet uit, om de Democratie van de 'pijnen der ontbinding' te redden! Na de democratische partij in twëen te hebben gescheurd, vraagt hij ons bedaard, op hem als den redder des lands te vertrouwen! Hij moet er ons waarlijk van verschoonen. Hij heeft eene machine verbrijzeld, en wij kunnen geene andere aan zijne handen toevertrouwen.

Vriendschappelijke beoordeeling. — De redacteur van de New York *Herald*, die gedurende de laatste drie jaren, als democratisch voorganger en aanvoerder, zulk eenen grooten invloed op de democratische partij heeft uitgeoefend, zegt thans:

Wij hebben intusschen geen leedwezen te betuigen over de afgebrokene Democratie. Wij wenschen er het amerikaansche volk geluk mede, dat deze verdorvene partij van bedriegende en zwendelende buitzoekers, met politieke landloopers en rondzwervers tot hunne bestuurders, eindelijk door hun gekrakeel over den buit verbroken is.

(*Ingezonden.*)

Terwijl de nederlandsche Minister Potentiaris te Washington en de Consul Generaal te New-York zich vergenoegd hebben met de japansche prinsen, die, als gezanten van Z. M. den keiser van Japan, thans Zijne Majesteit in de Noord-Amerikaansche Republiek vertegenwoordigen, slechts eenige weinige hoffelijke woorden toe te spreken, welke geene betrekking op Nederlands groote verdiensten hadden, ten opzigte van Japan, en op de uitmuntende wijze, waarop ons Vaderland zich, boven alle andere natien, zoo gunstig jegens dat rijk en Amerika onderscheidde, werd door Mevrouw de weduwe *Storm*, die door en door bekend is met de miskenning, door onkunde telkens den Hollanders in Amerika aangedaan, de navolgende aanspraak, voor hare voorstelling aan het Japansche Gezantschap, opgesteld:

Aan hunne Excellentien, de Vertegenwoordigers van Z. M. den Keizer van Japan.

Het is voorzeker een belangrijk oogenblik in het leven eener nederlandsche vrouw, in dezelfde stad, welke door hare ondernemende Voorvaders gesticht, en gedurende eene halve eeuw bestuurd is, de eer te hebben van aan het Gezantschap eener natie te worden voorgesteld, die Holland, bij gunstige uitzondering, sedert verscheidene eeuwen, met hare bijzondere vriendschap en haar bijzonder vertrouwen heeft vereerd.

Indien deze magtige Republiek, welker vrijheid en tegenwoordige bloei door de Hollanders zijn gegrondvest, zich thans met regt beroemen mag op de buitengewone onderscheiding, welke haar te beurt valt, door het ontvangen van het eerste Japansche Gezantschap, — Holland mag zich niet minder beroemen, daartoe krachtig te hebben bijgedragen.

Hollandsche ondernemingszucht, hollandsche eerlijkheid, hollandsche regtschapenheid werden gedurende eene reeks van jaren beloond, door eene ongestoorde vriendschappelijke verbindtenis met Japan.

Holland werd, door Japan, boven alle volken des aardbols onderscheiden.

De zedelijke invloed van Holland heeft de physieke krachten van Amerika ondersteund, om de tegenwoordige belangrijke gebeurtenis in de geschiedrollen dezes jaarkrings te vereeuwigen.

Het was Z. M. *Willem III*, Koning der Nederlanden, die, voor dat er eenige concessie aan Amerika was verleend, door Z. M. den keizer van Japan geraadpleegd werd, omtrent de vorderingen van Amerika.

De Koning der Nederlanden gaf in een eigenhandig schrijven aan Z. M. den Tycoon van Japan den welmeenenden raad, om den geest dezer eeuw, die naar de verbindtenis van alle volkeren des aardbols streeft, niet tegen te werken, maar gehoor te geven aan 't door Holland vroeger gedaan, en later door Amerika herhaald, aanzoek, om de japansche havens voor den wereldhandel open te stellen.

De Hollanders, en de Hollanders alleen, hebben Japan bekend gemaakt met Amerika's invloed en magt.

Uwe Excellentien veroorloven mij, hun te herinneren, dat Nederland de eer had, Japan het eerste stoomschip aan te bieden, en desselfs natie met verschillende europesche uitvindingen en verbeteringen bekend te maken.

Indien al het aangevoerde de bewijzen oplevert van de vroegere en tegenwoordige naauwe betrekking tusschen de Nederlanden en Japan, mag ik mij dan de vrijheid veroorloven, Uwe Excellentien in overweging te geven, of mijn vaderland niet met eenig regt op het eerste Japansche Gezantschap mag hopen, dat Europa zal bezoeken.

Moge Holland, het eerste en eenige land, dat de wereld heeft bekend gemaakt met de japansche beschaving, kunsten en nijverheid, zeden, gewoonten, enz., bijna twee eeuwen voor het bestaan dezer Unie, eerlang vereerd worden met uwer Excellentien tegenwoordigheid, opdat dezelfde natie de banden van trouw en vriendschap hernieuwe, welke zij zich, gedurende eene onheugelijke reeks van jaren, zoo eervol als roemrijk, heeft waardig gemaakt

Mevrouw *Storm* had de Staatkunde van Napoleon III vergeten, van voor de uitvoering niemand met haar plan bekend te maken. Te veel op de vaderlandsliefde van den hollandschen tolk *Portman* rekenende, had zij hem hare aanspraak vooraf toegezonden, met verzoek er eene japansche vertaling van te maken, terwijl er vier Japanezen bij het Gezantschap waren, die Hollandsch verstaan. De heer *Portman* deelde haar evenwel mede, dat hij thans geen Hollander, maar een Amerikaan was, *die niets wist van eenige verdiensten der Hollanders ten opzigte van Japan of Amerika.*

In plaats van eenige hulp te verleenen, werd nu al het mogelijke gedaan, om niettegenstaande de dringende aanbeveling en het verzoek van den Consul-Generaal *Burlage*, Mevrouw *Storm* de voorstelling aan het Japansche Gezantschap te ontzeggen. Dit gelukte evenwel niet, en met groote moeite werd zij eindelijk toegelaten, onder het bepaalde beding, dat zij niet spreken, noch het gestelde adres overhandigen zou. Zij onderwierp zich hieraan, en werd alleen voorgesteld als Mevrouw *Storm*, van Holland, die in Amerika reist. Elke gezant boog daarop achtereenvolgend en gaf haar de hand. Zij had evenwel het vaste voornemen, alles te beproeven, om het bovengenoemde belangrijke adres, dat tegenover de snoevende Amerikanen, op eene waardige wijze aan Hollands verdiensten herinnert, in handen van het Gezantschap te brengen. Den volgenden dag gelukte dit, na 3 uren wachtens, door middel van den eersten keizerlijken tolk, die haar tevens de handteekeningen der Gezanten bezorgde. Op dit oogenblik is het adres op reis naar Japan, met den talrijken stoetJapanezen.

New York, 30 Junij, 1860.

Gelukkige ontkoming aan een vreeselijk spoorweg ongeluk. — Gisteren morgen ontkwam de 9 uren Newton Expres trein, bestaande uit vijf of zes met passagiers geladene wagens, te naauwernood in de rivier Passaic te worden gestort, door van de Newarksche brug te loopen. De brug was opgehaald, om er een schip te laten doorgaan, en het behoorlijk sein werd getoond; doch de machinist, die eerst kortelings op den weg geplaatst was, ontdekte het niet. De conducteur van den trein zag het sein en trok aan de machinisten schel om te stoppen. Dit bevel werd vaardig gehoorzaamd, doch geen oogenblik te vroeg, want de locomotief was binnen de zes voet van den trein af, en, nog een oogenblik meer, zou de gansche trein, met zijne menschelijke lading, in de rivier zijn gestort. Het was eene wonderbare ontkoming. en de omstandigheden, waarmede deselve gepaard gaat, zullen het strengste onderzoek ondergaan. — *The World (N. Y.) 30 Junij.*

Koffij, thee en suiker. — Deze kleine artikels van huishoudelijke uitgaven bedragen elk jaar eene groote som. Het Departement van finantiën der Vereenigde Staten berigt, dat, in het jaar 1859, de invoeren van deze drie artikels de volgende sommen bedroegen: thee, zeven en een half millioen dollars; koffij, vijf en twintig millioen; suiker, dertig duizend dollars. De invoer van molasses word geschat op vijf millioen doll. Hoe vele bushels tarwe, koren, rogge, haver, enz. is er noodig, om deze kleine kruideniers rekening te betalen? — *M. Wis.*

Tabak.—Holland verbruikt min of meer veertig millioen ponden tabak in het jaar. Daar de bevolking ongeveer d r i e millioen ponden telt, kan elke man, elke vrouw en elk kind, als hun aandeel een weinig meer dan dertien pond in het jaar hebben. Ongeveer zestien millioen ponden gaan uit dit land daarheen

Eene uitvinding om koeijen te melken. — L. O. Colvin, van Fallen county, in den Staat New-York, heeft octrooi verkregen voor eene machine om koeijen te melken. Vier buisjes of holten ontvangen de spenen der koe, en de melker, ter zijde der koe gezeten, met den emmer tusschen zijne knieën, bewerkt twee kleine luchtpompen, eene aan elke zijde, die de spenen trekken of zuigen door eene bewerking gelijk die der natuur, en de spenen kortelings, bij korte tusschenpoozingen van zuigen, los laten. Deze manier heeft het voordeel boven de gewone, dat zij zindelijker is, en een nog grooter voordeel in den spoed, want zij melkt ten minste drie koeijen, in den tijd, die er noodig zou zijn, om er een met de hand te melken.

Zonderlinge zelfmoord.—Een man, met name Dean Gilbert, woonachtig te Prescott, in Massachusetts. bedreef onlangs zelfmoord, op eene zonderlinge wijze. — Hij bragt een stuk rots in evenwigt, dat bij de twee duizend pond woog, en zette het vast met een stuk plank, en kroop er toen onder, trapte de plank weg, en de rots viel en verpletterde hem. Hij was een matig mensch, in goede omstandigheden, en vijftig jaren oud.

Vreeselijke overstrooming in Australie.

Een particuliere brief aan de New York *Tribune*, gedagteekend 31 Maart, te New South Wales, behelst het berigt van eene allerrampspoedigste overstrooming in Australie. Het getal der opgeofferde levens is waarlijk ontzettend.

"In de Bell's Creek mijnen zijn al de claims vol geloopen. De arme mijnwerkers werden alle weggeslingerd over eenen waterval van duizend voeten hoog, op welks bodem de overblijfselen van velen gevonden werden. Niet een der mijnwerkers ontkwam, om te verhalen hoe plotseling het water hen overviel, of hoeveel goud er verloren ging. Een klein meisje werd levend in de streek van Bell's Creek gevonden, dat vader, moeder, vijf broeders en zusters en haar huis verloren had. Al wat zij in deze wereld bezat en liet had werd weggesleept. In eenen eenigen nacht werd deze ongelukkige arm en wees gemaakt. Het voorkomen van het land is zoo veranderd, dat zij de plaats niet kan aanwijzen, waar haar huis gestaan heeft.

Nabij de bron van de Shoal Haven Rivier, zag men, op zeker punt, het water, gelijk eene groote pyramide, over de vlakten aankomen. De rivier rees in weinige uren honderd voet. De hooglandsche vlakten waren als groote meren. Voort en voort snelde de waterberg op zijn pad van vernieling. Eene ontzettelijke streek rijk bebouwd land, lagchende van overvloed, is eene woestijn geworden, die met zand en keijen bedekt is. Huizen, tuinen, veldvruchten, koeijen, paarden, schuttingen, boomen, grond, mannen, vrouwen en kinderen werden over afgronden, door dalen, en in de zwellende zee gesleept, en in eene onbeschrijfelijke verwarring weder op de kust terug geworpen. Vele mijlen ver was de oever met de ijselijke wrakken bedekt. Booten werden geroeid en gestoomd over de plaats, waar eene stad gestaan had, om te trachten eenigen der verdrinkenden te redden, die op de toppen der hoogste huizen geklommen waren.

Op deze wijze werden eenigen gered, juist voor hunne huizen werden weggesleept. Sommigen dezer booten staan nu hoog en droog in het midden van de plek, waar de stad eens stond. Het bed der Shoal Haven rivier is opgevuld: hare wateren hebben een ander kanaal gevonden.

Een eiland in den mond van genoemde rivier was door ongeveer 90 huisgezinnen, waarschijnlijk bij de 400 personen, bewoond. Het volk het water plotseling aan alle kanten ziende rijzen, vlugtte naar de hoogste heuvelen. Weldra was alles wat de armen hadden weg, en het water bleef achter hen naar boven kruipen. Zij werden wonderbaar gered Een schip op zee zag hen en zeilde hen te hulp. Zij werden even voor dat het eiland onder water stond gered.

Ontdekking van groote menschengeraamten. — *Buck*, van Driesbach City, zes mijlen ten noorden van La Crosse, zendt het volgende berigt van de ontdekking van groote menschengeraamten, aan de Winona *Republican*.

"A. L. Jenks, van deze plaats, gravende in eenen dier heuvelen, die in dit westelijk land zoo algemeen zijn, ontdekte, ter diepte van vijf of zes voet, de overblijfselen van zeven of acht menschen van buitengewone grootte. Een dijbeen mat drie voet in lengte. — De onderkaak was een duim breeder, dan die van elken anderen man in deze stad. Hij vond ook clam (soort van mossel) schelpen, stukken ivoor of been, ringen, stukken van ketels, gemaakt van aarde en grof zand.

Er waren aan den hals van een dezer geraamten tanden ter lengte van twee duim, bij van een half tot drie vierde duim in doorsnede, met gaten in de zijden gedrild en het einde gepolijst, met eene vouw er om heen.

Alsmede stak eene pijl, vijf duim lang, en een halven duim breed, nabij de ruggegraat, door den rug; en eene ongeveer acht duim lange stak in de linkerborst. Alsmede vond men het blad van een koperen bijltje, anderhalven duim breed aan de snede en twee duim lang. Dit bijltje stak in den schedel van hetzelfde geraamte.

De heuvel is een paar honderd voeten boven de oppervlakte van den Mississippi, en is samengesteld uit klei, onmiddellijk boven de overblijfselen, twee voet dik; dan komt er eene laag zwarten leem; dan weder eene laag klei, zes duim dik, alles zoo vast gestampt, dat men er met moeite doorkomen kon. Er zijn vier of vijf verschillende lagen aarde boven de overblijfselen. Er wordt elders in die nabuurschap sulke klei niet gevonden.

Een medelijdende knaap. — In de N. Y. *Commercial Advertiser* leest men het volgende aardige voorval:

Verleden Dingsdag, toen de sheriff van Monroe county, met verscheidene gevangenen onder zijn opzigt, op weg was naar gevangenis te Auburn, had er een voorval plaats, hetgeen wij in een der nieuwsbladen van Rochester vinden medegedeeld.

Toen de trein bij een der tusschengelegene stations stil hield, kwam er een helderoogige, schrandere knaap op denzelven, met eene ben vol kersen. Hij ging door de wagens, zijne fruit op de gewone wijze afzettende, tot hij bij de tuchtelingen kwam, toen hij op eens stil stond en eenen smartelijken blik op de mannen wierp, die aan elkander waren geboeid, als of hij in een oogenblik hunne geschiedenis en hunne treurige bestemming begreep. Zonder zijne lippen te openen zette hij zijne ben neder, en verscheidene malen met beide handen eenen greep in de kersen doende, wierp hij die in den schoot der gevangenen. Daarop nam hij, zonder op een antwoord te wachten, zijne ben op, en liep naar het andere einde van den wagen.

Hier ging hij een oogenblik zitten, oogenschijnlijk sterk in gedachten, en toen plotseling opspringende, liep hij naar de tuchtelingen terug, en zijne ben opligtende, ledigde hij die geheel op de bank. Vervolgens, niet meer in staat om zijne aandoeningen te beheerschen, begon hij luid te schreijen en liep den wagen uit.

Deze daad was algemeen door de passagiers opgemerkt, van welke velen verbaasd opsprongen. Natuurlijk dachten allen, dat het kind met eenen der gevangenen in eenige betrekking stond, doch men vernam terstond, dat hij allen hunner geheel vreemd was. Verscheidene goedhartige vreemdelingen stelden bijna te gelijk voor, eene collecte te doen, en iedereen keurde dit voorstel goed. De knaap werd gevangen en teruggebragt, en de hoed rond gegaan zijnde, werd hem een zeer aardig sommetje gelds geschonken. De kleine nam het aan, ofschoon niet zonder eenigen tegenzin aan den dag te leggen. Doch toen men er op aandrong, dat hij het naar zijne moeder zoude brengen, fonkelden zijne oogen van eene andere gemoedsbeweging, en dankend stak hij het geld in den zak."

Dat is toch te erg. — De Democraten van Waupun kwamen, na de onvermoeidste inspanningen, bij een, en besloten eenen paal te hebben. Na eenige weken kakelens en veel oneenigheid, werd er een paal verkregen en in den grond gezet. Daarop wachtten de Democraten geduldig, (en o, hoe verlangend!) op tijding van Baltimore. Doch, helaas! de paal moest betaald worden; dat was leelijker! weldra zou het heerlijke berigt, dat de *kleine reus* triomfantelijk benoemd was, door het land vliegen; overal zouden kanonnen afgeschoten en banieren ontrold worden; en hier was de paal nog niet betaald. —

Commissien werden aangesteld, onder commissien maakten inteekeningslijsten op, maar het ging niet. En toen zij de vervulling van al hunne wenschen bereikten, juist toen het "heerlijke nieuws" kwam, verhandelde, verkocht en transporteerde de man, wien de paal toekwam, voor de lorrige som van twintig dollars, gezegden paal aan de Republikeinen van Waupun, en toen het nieuws, dat *Douglas* benoemd was, op des volks lippen, zweefde, wapperde de sterrenbanier, met de namen van Lincoln en Hamlin er op, aan den democratischen stok. Dat was eerst gefopt! — *Waupun Times.*

Vrijpostigheid van eenen man van fatsoen door eenen zakkenroller gestraft. — Gedurende de hevige regenbui op Woensdag, ging een man den Broadway te New York af, verscholen onder eene groote familie paraplui, toen een jong mensch, die in eenige fatsoenlijke kringen goed bekend is, dacht van die gelegenheid gebruik te maken. Hij trad haastig op den vreemdeling toe, vraagde naar zijne gezondheid, zijne familie enz., en verhaalde hem verder eene ontmoeting, die hij gehad had. Toen zijn verhaal uit was, had hij de plaats zijner bestemming bereikt, en hem goeden dag wenschende, verliet hij den eigenaar der paraplui, om te gissen wie het was, die zich vermeten had, zich voor eenen bekende van hem uit te geven. De jonge mensch wenschte juist zich zelven geluk, met aldus door zijne slimheid een nat pak te zijn ontkomen, toen hij bevond, dat zijn horlogie alles behalve meer in zijnen zak zat.

Hij zocht spoedig eenen speurhond der policie op, en vernam, na den man, aan wien hij zijne vrijpostigheid begaan had, beschreven te hebben, dat hij een welbekende zakkenroller was, wiens portret reeds twee jaren de schelmengalerij versierd had.

Blondin is van plan om zich te dooden. — De Niagara *Herald* zegt, dat er een gerucht in omloop is, dat Blondin ernstig voornemens is, van het midden van zijne koord, in eene opzettelijk daarvoor gemaakte reddingsboot, eene duikeling in den brullenden en schuimenden stroom te doen! Hij zal dit gevaarlijk proefstuk niet alleen ondernemen uit een verlangen om te bewijzen, of zoo iets als den woedenden stroom te bevaren mogelijk is, maar ook uit blooto zucht naar ongehoorde waaghalzerijen.

De Great Eastern in eenen storm.

Velen dachten, dat de ontzaggelijke lengte van de *Great Eastern* zoodanig was, dat zij over de stormachtigste zeeën zou glijden, zonder te rollen of te stooten; doch hare jongste reis over de Atlantische zee bewijst, dat zij even zoo goed schommelt en hobbelt als een kleiner schip, of schoon in veel minderen graad:

Hare beweging was een zachte en deftige zwaai van de eene zijde naar de andere, ter grootte van drie of vier graden, en nu en dan, als eene golf van onder hare boeg weg zonk, en te gelijk eene andere zich onder haren achtersteven verhief, liet zij zachtjes het hoofd zinken, niet kort en plotseling, met eenen barschen ruk, maar met de afgemetene bevalligheid van eene vorstin, als of zij voelde, dat zij de baas was, en slechts aan de beleefdheidswetten toegaf. Het was een groot genot haar dus zachtjes, nu aan de eene, dan aan de andere zijde overhellende, door de gescheidene wateren te zien zweven, terwijl schepen van eene goede grootte, die toen in het gezigt waren, ongemakkelijk rolden, of van den voor naar den achtersteven hobbelden. Zij was als een ervaren zwemmer, die hand over hand snel en bevallig voorwaarts schiet, vergeleken bij eenen onbekendigen nieuweling, die zich alleen boven houdt, door de snelheid van eene korte spartelende beweging. Hoe magtig de *Great Eastern* was, was zij toch onderworpen aan die groote hartklopping der zee, die magtiger is dan de magtigsten. Desnietteminn bleek, uit de vergelijkingen, die wij konden maken, hare meerderheid boven alle gewone schepen, zoowel als hare overmagt over elke storende beweging.

Niets kon schooner zijn, dan op het verhevene traliewerk van hare boeg te staan, en haren achtersteven zich statig naar den hemel te zien verheffen, als wij in eene wijkende golf voor ons vielen; of haar zijdelings tot haar evenwigt te zien oprijzen, gelijk eene dartelende schoone in haar donzen bed. Ik kon bijna niet gelooven, als ik haren luchtigen tred op de diepte zag, dat 10,000 platen ijzer, vertegenwoordigende 24 millioen ponden metaal, geklampt met 3 millioen nagels, en dragende behalve hare zware machines, 12 millioen ponden steenkolen, zoo kurk ligt over het dunne en toegevende element beneden dezelven glijden konden. En toch, daar reed zij liefelijk op de baren!

Een contrast. — Een schrijver in de New York *Journal of Commerce* herinnert ons aan het volgende.

"In het jaar 1860, is de Atlantische oceaan door de grootste en de kleinste stoomboot overgestoken, die er ooit over gedragen werden. De *Great Eastern*, van Engeland naar New York, en de *Seth Grosvenor*, van slechts 69 ton, van New York naar Liberia. Van geene van beiden is nog iets gehoord in de haven, van welke zij uitvoeren. De *GreatEastern* is thans behouden te New York, en de *Seth Grosvenor*, hieraan twijfelen wij niet, is ook behouden te Monrovia.

De indiaansche oorlog.

De indiaansche oorlog, die het verkeer over land met Californie heeft afgebroken, en die zulke bloeddorstige eischen heeft te weeg gebragt, aan de zijde der grensbewoners, om eenen verdelgingsveldtogt tegen de Indianen, blijkt, gelijk zoo vele andere indiaansche oorlogen, ontstaan te zijn door de aanvallen der blanken. Het land in de nabuurschap van Pyramid Lake werd, voor den laatsten stroom van landverhuizing in Carson Valley, rustig bewoond door de Pah-Utahs, die beweerden, dat het door de overheden der Vereenigde Staten voor hen was afgezonderd. Zij hadden met de blanken een verdrag gemaakt ter wederkeerige teruggave van gestolene goederen, hetwelk zij getrouwer nakwamen, dan de andere partij.

Latere inbreuken op hunne landerijen hebben bij hen een vermoeden opgewekt, dat men ten doel had, hen uit het land te verdrijven. Er ontstonden twisten, in een van welke hun voornaamste opperhoofd door eenen blanke werd doodgeschoten. Eenigen tijd daarna, vond men eenhuis te Williams Station afgebrand, en de beenderen der laatste bewoners onder de asch. Niemand wist hoe dit geschied was, doch men hield het voor eenen aanval der Indianen, en een gezelschap van honderd en zes man kwam bij een, om de vermoedelijke moordenaars te straffen.

Toen dit gezelschap Pyramid Lake naderde, zonden de Indianen eenen hunner vooruit met eene vredevlag, doch deze werd doodgeschoten, en er werd oogenblik een aanval bevolen. De blanken leden echter eene groote nederlaag, en trokken af met een verlies van dertig hunner. Men zegt, dat de Indianen geene vuurwapenen hadden, maar met vergiftigde pijlen streden.

Oogenblikkelijk had er in het gansche dal eene monstering plaats, om deze slagting te wreken, gelijk het genoemd werd, en eene nieuwe magt, bestaande gedeeltelijk uit geregelde soldaten en gedeeltelijk uit vrijwilligers, marcheerde naar Pyramid Lake. Hier had op den 2 den daar een nieuw gevecht plaats, in hetwelk zeventig Indianen verslagen werden. Drie der geregelden werden gedood en een gewond.

Volgens de laatste berigten, werd er eene magt van vijf honderd vrijwilligers op de been gehouden, en men koesterde hoop op een ander gevecht. Ten minste het zal niet aan de grensbewoners liggen, als deze oorlog geene ernstige zaak wordt, om, gelijk de indiaansche oorlog in Oregon, de oorzaak te worden van zware eischen op de schatkist der Unie.

Ontzettend tooneel met den paardentemmer. — Het ontzettendst tooneel, waarvan wij ooit getuigen waren, was wat wij gerust een gevecht op leven en dood tusschen eenen man en een paard kunnen noemen. Een sterke en allerschoonste hengst van goed ras werd op de kampplaats gebragt. Het paard keek onder de toeschouwers rond, ging op zijne achterpooten staan, krabde den grond op, en bood de levendigste afbeelding van een wild en onverbeterlijk beest aan. Hij brulde letterlijk van woede, en sloeg uit zuivere ondeugendheid. Hij beet naar de toeschouwers, beet naar den stalknecht, en den heer Rarey, en beet wezenlijk, in zijne drift, het vlg zijn eigen vleesch.

Hij scheurde elken strop aan stuk, die hem werd aangelegd, en wierp den stalknecht, die den heer Rarey was te hulp gekomen, de gansche lengte der kampplaats over. Eens brak het paard zich geheel van alles los, en stond voor een oogenblik als zich van de overwinning bewust, te midden der ontstelde toeschouwers. De heer Dyer en de heer Farrell kwamen beiden den heer Rarey te hulp, maar zij waren geheel buiten staat om het dier te houden. Hij verstrooide elken man en elk ding rondom zich als kaf. Hij was bedekt met een wit schuim, en zond rollende wolken damp uit zijn lijf. Op het eene oogenblik wierp hij woest het stroo naar boven, op het andere oogenblik liet hij de sterke slagboomen in alle rigtingen vliegen, en somtijds stond hij, als de volkomene verpersoonlijking van duivelarij, alleen in de afgeslotene plaats, woedend brullende, en aan de slagboomen met zijne tanden rukkende.

De heer Rarey, zijne handen gewasschen en eenige minuten gerust hebbende, waagde het op nieuw hem te naderen. Toen begon er een strijd, welken niemand, die hem zag, ooit vergeten kan. Het was eene worsteling van kunst en takt tegen verpletterende kracht. Ieder een, die dit gevecht sag, kon nimmermeer aan het wonderbaar vermogen van den heer Rarey twijfelen. Een vol uur lang werd dit gevecht, want het was niets anders, voortgezet; nu behaalde de man eens de overwinning, dan weder het paard; en het paard, de aarde rakende, scheen bij elken val versche kracht te bekomen.

Eindelijk maakte de heer Rarey eenen strop van den gebroken toom, en had den eersten voet gronds tot de overwinning gewonnen. Nog vocht het paard verwoed, rees op in de lucht, en viel in alle rigtingen neder, trachtende zijnen aanvaller te bijten of te vertrappen. Het gaf iemand eenig begrip van de opwindende tooneelen van het romeinsche amphitheater, een kort, ligt gebouwd, doch gespierd man zulk een woedend en ontembaar dier het hoofd te zien bieden Er volgde eene lange worsteling, doch eindelijk was het paard eerlijk uit het veld geslagen, en legde zich hijgend en geheel ten onder gebragt neder. — *Irish Times.*

Eene heldin. — Op zekeren avond der vorige week, keerde de vrouw van eenen zeekapitein, die te Saybrook woont, van een bezoek bij eene buurvrouw, naar huis terug, toen zij door twee mannen gevolgd werd. Zij hoorden hen zeggen, "de kapitein is weg," en "er moet aanmerkelijk veel geld in huis zijn." De vrouw, te huis komende, besloot op de komst dier personen te wachten, die, hieraan twijfelde zij niet, voornemens waren gedurende den nacht het huis te plunderen. Zij behoefde niet lang te wachten, want ten elf ure kwam er eene aanmaning om de deur te openen. In plaats van hier aan te voldoen, schoof zij een raam op en vraagde wie daar was? Er kwam geen antwoord op deze of verdere vragen, en zij zeide hun weg te gaan, of zij zou schieten.

Zij trachtten toen toegang te krijgen, door op eene loods te klimmen, doch een hunner viel, en beiden keerden naar de voordeur terug, die zij trachtten open te breken. De vrouw nam eenen revolver in de eene hand, en eene kaars in de andere, en ging bij de deur staan, om den uitslag af te wachten. In eenige minuten hadden de inbrekers ingebroken, waarop zij hun zeide, dat als zij eenen stap voorwaarts gingen, om in huis te komen, zij lijken waren. Zij zagen haar aan, beraadslaagden eenige oogenblikken te samen en gingen toen weg, daar zij dit niet wilden wagen. Toen het gevaar over was, keerde zij uitgeput van de spanning, aan welke hare zenuwen en haar moed waren onderworpen geweest, naar hare twee kinderen terug. Zulk eene vrouw is eene plaats in het Huis waardig, en het doet ons leed haren naam niet te kunnen opgeven.—*Hartfort Courant.*

Blondin bij de brug. — Gisteren tusschen vier en vijf uren, stapte Blondin, in zijn gewoon fraai gewaad, op de koord, en nam de reis aan. In het midden tusschen de twee oevers, was eene slappe koord aan het hoofdtouw vast gemaakt, en hing een voet of twintig laag, en deselve bereikt hebbende legde Blondin zijnen balanceerstok neder, en zich naar den schommel, dien de slappe koord vormde, latende afglijden, deed hij een aantal ontzettende en vreeselijke kunsten, zoo als aan de kniebuiging zijner beenen hangen, buitelingen doen, enz.

Den canadaaschen oever bereikt, en eenigen tijd gerust hebbende, verscheen hij weder op de koord, ditmaal in het karakter van "Jocko" den aap en duwde eenen kruiwagen voor zich uit. Hij bereikte, behouden natuurlijk, deze zijde, en werd bij zijne aankomst door de toeschouwers met warmte begroet. Dit was een van Blondin's best geslaagde voorstellen en scheen groot genoegen te geven.—*Buffalo Commercial Advertiser, 5 Julij.*

☞ Personen van eene zittende levenswijze, die gewoonlijk met *duizelingen, kwijning en uitputting, walging en hoofdpijn* zijn aangehald, hebben in Dr. BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER een liefelijk geneesmiddel. Het geeft kracht aan het gestel, prikkelt de spijsverteringswerktuigen, en verbetert het maagzuur.

Wij wilden het publiek waarschuwen tegen het koopen van eenig namaaksel van dese aangename *specerij*. Om bedrog voor te komen, drage men zorg Dr. BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER te vragen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Boston, 30 Junij. — Heden nacht sloeg de bliksem in het huis van Nathan Goodenough, te Brighton, doodde den heer Goodenough en zijnen zoon, en bezeerde ernstig de vrouw van den eersten.

De kracht van den wind was vreeselijk, ontwortelde boomen, wierp schoorsteenen omver, beroofde huizen van de daken, en deed andere schade. Vele zeilbooten in de haven sloegen om, en er loopen geruchten, dat verscheidene menschenlevens zijn verloren gegaan, maar deze geruchten zijn niet bevestigd, ofschoon er velen ter naauwernood afkwamen.

New York, 8 Julij. — Verleden nacht viel hier op drie plaatsen brand voor. Een brand in de Chatham straat vernielde het gebouw, bewoond door Mellen, Parker & Wilson en anderen. Verlies $ 25,000.

Een ander in de Grand straat vernielde verscheidene gebouwen, waaronder de ijzergieterij van Rapterl & Weaner. Verlies $ 16,000.

Chicago, 5 Junij. Dingsdag avond liepen de hohutrein en de constructie trein, op den Michigan Central Spoorweg, bij Lake Station, tegen elkander, waardoor John Manahan gedood, en Wm. Hatfield en John Steahan gekwetst werden.

De Peoria bladen zeggen, dat de zwaarste regen- en donderbui, die ooit dat gedeelte van den Staat bezocht, Zondag nacht over Peoria ging, en eene groote schade aan den Peoria Valley Spoorweg deed. Zeven bruggen werden weggespoeld, tusschen Peoria en Washington. Op den Logansport, en Peoria Spoorweg zullen er verscheidene dagen met het herstellen der schade heen gaan. Het verlies der boeren in de nabuurschap van Peoria wordt geschat op $50,000.

Detroit, 6 Junij. — Heden avond sprong de ketel der sleepboot *A. S. Field*, waardoor het schip aan spaanders werd geslagen, en vier of vijf der bemanning, denkt men, gedood, en drie ernstig beseerd werden. Verscheidene personen op de er naast liggende schepen en de werf werden ook deerlijk bezeerd.

St Joseph, 5 Julij. — Berigten van Denver City van den 28sten, behelzen het volgende:

De plunderingen der Indianen, aan verscheide gezelschappen en op onze landhoeven bedreven, zijn een zoo gewoon voorval geworden, dat men het raadzaam achtte, de burgers bij een te roepen, om te overwegen, wat het best in de zaak te doen was.

Zoodanige bijeenkomst werd gisteren namiddag gehouden, en twee Arrapahoes hoofden waren er een gedeelte van den tijd bij tegenwoordig. — De gewelddadigheden in het algemeen bestonden in het nemen van alles, wat zij wilden, als zij ongewapende gezelschappen vonden, of die te klein in getal waren om tegenstand te bieden, schut-

tingen zelf te rukken en hunne paarden in de tuinen te jagen en de laatsten te vernielen, en somtijds in de blanken neder te schieten, en men weet van een of twee, die door de Indianen gedood zijn.

De hoofden vonden het zeer hard, verantwoordelijk te worden gebonden voor de wandaden van hunne eigene en vier andere natiën, die nu in deze nabuurschap zijn, doch in zoo verre het hun eigen volk aanging, zouden zij dit verantwoordelijk houden voor elk kwaad, den blanken aangedaan.

Er werd eene poging gedaan, om een besluit te passeren, om hen uit het land te drijven, als zij het niet binnen drie dagen verlieten; doch een meer gematigde raad behield de overhand, en de moeijelijkheid zal zonder twijfel in der minne worden afgemaakt.

Prijs van de Nieuwsbode

gedurende den kampstrijd om het Presidentschap.

Zes exemplaren	$4, 50
Twaalf "	8, 00
Twintig "	12, 00
Elk exemplaar meer, van zes tot en met elf	0, 70
Elk exemplaar meer, van twaalf tot en met negentien	0, 60
Elk exemplaar boven de twintig	0, 50

Wij achten het overbodig, onzen Republikeinschen vrienden, het gewigt onder het oog te brengen van de verspreiding van ons blad, en hun om hunne medewerking daartoe te verzoeken.

☞ Zij, die ten gevolge van den slechten tijd het lezen van de *Nieuwsbode* gestaakt hebben of ons blad niet lezen, zijn thans in de gelegenheid gesteld, om op eene goedkoope wijze aan hunnen leeslust en weetlust te voldoen. Zij hebben slechts een gezelschap van zes personen bij een te brengen, en ontvangen dan de *Nieuwsbode* een half jaar lang, of 26 nummers, voor 75 cent het exemplaar, en voor minder, naarmate het gezelschap grooter is. Het spreekt echter van zelf, dat wij ons hierbij stiptelijk aan vooruitbetaling houden.

CORRESPONDENTIE.

— Mr. J. L. te Milwaukee. — Wij zijn geheel onbekend, zoowel met de personen, als met de zaak, waarover uw zwager ons schrijft, en kunnen dus op zijnen brief slechts dit antwoorden, dat, als er een dienstbewijs van ons verlangd wordt, wij dienen te weten, wat dit dienstbewijs is. Wij begrijpen er nu niets van.

— Mr. R. B. te Lodi, Bergen Co., N. J. Wij hadden nog geen berigt van uw vertrek ontvangen, en dus ook niet iets anders. Wij twijfelen er echter niet aan, of alles zal in goede handen zijn en ons weldra geworden. Uw aanbod, om te Lodi voor de *Nieuwsbode* te werken is ons zeer aangenaam en wij zullen u, in de volgende week op de agentenlijst plaatsen.

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door Bacot & Sprangers.
Sheboygan, Wis., den 11 Julij, 1860.

blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 1,12 @ 1.20
Roode W. en Z. Tarwe,	" "	– 0,80 @ 1,00
Rogge,	" "	– 0,50 @ 0.60
Gerst	" "	– 0,45 @ 0.55
Haver	" "	– 0,24 @ 0.25
Ind. Koren,	" "	– 0,50 @ 0,60
" in Aren,	" "	– 0.25 @ 0,30
Witte Boonen,	" "	– 0,50 @ 0.60
Erwten,	" "	– 0,50 @ 0,56
Aardappelen,	" "	– 0.20 @ 0.25
Gras Zaad,	" "	– 1,75 @ 2,00
Droege Appels	" "	– 2,75 @ 0,00
Groene Appels,	℔ barrel	– 0.00 @ 0.00
Spek [mess]	" "	– 0,00 @ 0,00
Zout,	" "	– 1.37 @ 0,00
Wit Visch,	" "	– 3.00 @ 0,00
Winter Tarwe meel.	" "	– 6.00 @ 6.50
Meel extra 2de kwaliteit,	" "	– 3.85 @ 4.35
" super fijn,	" "	– 3.12 @ 3,25
Roggemeel,	" "	– 1.50 @ 2.00
Boekweitmeel,	" 100℔s.	– 0,00 @ 1.50
Ind. Korenmeel,	" "	– 1,20 @ 2,00
Vleesch	" "	– 3,00 @ 7.00
Spek	" "	– 0.06 @ 0,07
Boter		– 0.08 @ 0,09
Geslagte Varkens,	" "	– 4,20 @ 0,00
Hammen,	" "	– 0,07 @ 0,00
Eijeren	per dozijn	0.07 @ 0,08
Timmerhout	" M	– 6,00 @ 10,00
Shingles	" "	– 1,25 @ 1,58
Hooi	" ton	– 7.00 @ 8.00
Hout,	" cord	– 1,25 @ 1,50

Advertentin.

LET WEL!

De Consul maakt zijne landgenooten opmerkzaam dat alle officiele naar Nederland te verzenden documenten, om aldaar voor de geregtshoven of elders van kracht te zijn, door hem moeten worden gelegaliseerd.

☞ Zie zijn adres in eene andere kolom.

KENNISGEVING.

Heden den 30 Junij, des avonds ten 8 ure, werden wij in diepe smart en rouw gedompeld, door het afsterven van ons eenig geliefd kind GEERTRUIDA JANETTE, na eene ziekte van 3 weken, in den jeugdigen leeftijd van bijna 13 maanden.

Ofschoon dit verlies ons eene diepe wonde heeft toegebragt, buigen wij ons ootmoedig voor Hem, die het ons gaf en het ook weder tot zich nam. Met een vast vertrouwen, dat Jezus ook voor kinderen heeft geleden en is gestorven, leven wij in de hoop van een zalig wederzien in die gewesten der eeuwige heerlijkheid, waar alle tranen van onze oogen zullen afgewischt worden.

J. L. BOUMAN,
ELIZABETH BOUMAN, geb. Hartog.
Pella, den 1sten Julij 1860.

Een onderwijzer gevraagd

Bij vertrek van onzen schoolmeester, verlangt de gemeente zoodanigen persoon, die bekwaam is, om in het Hollandsch en het Engelsch te onderwijzen, alsmede een waardig lid is der gereformeerde kerk, zuiver in belijdenis, en onbesproken van wandel. Alle hierop reflecterenden gelieven zich schriftelijk te vervoegen tot JOHN VAN DOORN, Ouderling, Box 2303, te Rochester N. Y. De plaats is vacant den eersten September, 1860. Alle brieven zullen dadelijk beantwoord worden.

Rochester, 3 Julij, 1860. 543—8w.

☞ *Leverziekte, kwade Maag.* ☜

Geelzucht, zenuwzwakte en alle ziekten, die uit eene ongestelde Lever of Maag voortkomen, zoo als verstopping, aanbolijen, maagzuur, misselijkheid, hartbranden, volte of zwaarte in de maag, zure oprispingen, drukking en klopping in de maagholte, duizeligheid, korte en moeijelijke ademhaling, hartklopping, verstikkend gevoel als men ligt, duisterheid van gezigt, spinnewebben voor de oogen, geelheid van de huid en oogen, plotselijke gloed, en groote neerslagtigheid, worden snel en duurzaam door HOOFLAND'S DUITSCH BITTER genezen. Het wordt verkocht voor 75 Cents de flesch, door de eigenaars. Dr. C. M. JACKSON & Co., 418 Arch street, Philadelphia, en bij alle droogisten en medicijnverkoopers in de Vereenigde Staten en Canada.

☞ Agenten voor den verkoop van *Dr. Hoofland's Duitsch Bitter*: — J. J. Brown & Co., W. F. Davis en A. F. Wheeler, te Sheboygan; N. C. Farnsworth, te Sheboygan Falls; P. H. Smith & Co., te Plymouth; Kasch & Stephens, te Oostburg; en A. J. Brickner & Co, te Cascade.

M. L. DROSSEL'S
Azijnfabriek,
in Bögel's Block, in de Sste straat,
SHEBOYGAN, WISCONSIN,

De heeren M. L. Drossel & Co. verkoopen azijn van 1 tot 10 Cents de Gallon. Hun wijnazijn is allerbest en [illegible]
Producten worden door hen voor contant geld opgekocht: gaat dus hunne deur niet voorbij.
Sheboygan, 26 Julij 1860. tf.

(Uit het New York DAY BOOK)

Haarverw is slecht tuig, doch het artikel, dat de kleur van het haar natuurlijk herstellen zal, zijnde deszelfs verandering in grijs een teeken van gemis der behoorlijke afscheidingen, is waarlijk een onschatbaar geneesmiddel.—Professor WOOD'S HAIR TONIC, als de getuigschriften van de vernaamsteen der Unie geene onwaarheid zeggen, *is het eenige veilige geneesmiddel* voor kaalheid, droogheid, vroegtijdige verandering van kleur, en de verschillende verschijnselen van een gebrek der afscheidingen aan de wortels van het haar, dat kan gevonden worden. Kwakzalvers bereidingen zijn er in overvloed, en "hair tonics" vullen elken "boekkruideniers winkel" in het land. Vermijdt alle "hair tonics," als het niet bekend is, dat zij de bereiding zijn van iemand, wiens roem wijd en zijd verspreid is. Laat geenen nostrum verkooper proeven nemen op uw haar. Raakt niets aan, waarvoor gij geene goede reden hebt te gelooven, dat het alles is, wat het zegt te zijn. Prof. Wood heeft, door jaren van strenge beproeving der deugden zijner bereiding, zijnen tegenwoordigen roem verworven. — Wij hebben 150 getuigschriften voor ons liggen van de waarde van dit haarmiddel, van personen, die het beproefd hebben. Gebruikt geen ander.

Waarschuwing. — Wacht u voor niets waardige namaaksels, daar er reeds verscheidenen op de markt zijn, die verschillende namen dragen. Gebruikt geen middel, als niet de woorden (Professor Wood's Hair Restorative, Depot St. Louis, Mo., en New York.) in de flesch geblazen zijn. Verkocht bij alle droogisten en Patent Medicijnen verkoopers. Als mede bij alle verkoopers van galanterien en toilet goederen in de Vereenigde Staten en Canada.

GEZONDHEID EN ZUIVER BLOED

zijn onafscheidelijk.

Denkt er aan, dat alle ongesteldheden uit onzuiverheid des bloeds voortkomen, en dat *Judson's Mountain Herb Pills* (Bergkruidpillen) deze onzuiverheden zoo zeker zullen opsporen en uit het gestel verdrijven, dat ziekte niet bestaan kan. Zoo eenvoudig zijn de kruiden en planten, waaruit zij zijn samengesteld, dat het niet noodig is ze met suiker te overtekken, opdat de maag ze zou kunnen verdragen. In de meeste gevallen zijn de pillen met suiker overtrokken, omdat de stoffen, waarvan zij gemaakt zijn zoo scherp en boosaardig zijn, dat eene gevoelige maag ze anders niet zou kunnen verdragen.

Deze pillen vatten te ziekte aan zoo als zij is, en zullen niet alleen genezen door de oorzaak weg te nemen, maar zullen het ondermijnde gestel opbouwen en herstellen. Velen zijn er, die hun gestel zoo hebben te kort gedaan, dat zij denken, dat medicijnen hen niet meer helpen kunnen. Laat ook dezen niet wanhopen; ongeloof en twijfelarij worden omver geworpen, door eene massa getuigenissen, die waarlijk onwederstaanbaar is. In het eerst hield men de aan deze *Mountain Herb Pills* toegeschrevene krachten voor fabelachtig. Het publiek was zoo dikwijls bedrogen, dat het de door den ontdekker aangevoerde eenvoudige waarheden niet gelooven kon. En toch hebben onloochenbare daadzaken, gestaafd door getuigen van rang en achtingswaardigheid, bewezen, en bewijzen nog elken dag, de krachten van dit "magtig geneesmiddel." Zij maken door hare wonderbare werking en kracht een nieuw tijdperk in de geneeskunde.

☞ Aanwijzing van het gebruik der pillen. Gewoonlijk neemt men slechts drie pillen;—doch zwakke personen moeten met een of twee beginnen; sterke kunnen er zes op eens innemen.

De eenige bereiding,

WAARDIG

het algemeen vertrouwen en de algemeene begunstiging,

want staatsmannen, regters, geestelijken, dames en heeren, in alle deelen der wereld, getuigen van de krachtdadigheid van Professor O. J. WOOD'S *Hair Restorative* (Haar Hersteller of Versterker,) en heeren van de pers zijn eenstemmig in deszelfs lof. — Slechts weinige getuigschriften kunnen hier geleverd worden; zie de circulaire om meer, en het zal u onmogelijk zijn te twijfelen.

47 Wall street, N. Y. 20 Dec. 1858.

Heeren! — Uw schrijven van den 15den dezer is ontvangen, hetwelk zegt dat gij gehoord hebt, dat ik baat had gehad bij het gebruik van Wood's Hair Restorative, en mij om een getuigschrift verzoekt, als ik er niets tegen heb dit te geven.

Ik zend het u met genoegen, omdat ik denk het verpligt te zijn. Mijn ouderdom is ongeveer 50 jaar; de kleur van mijn haar is bruin, en het is geneigd tot krullen. Een jaar of vijf, zes geleden, begon het grijs te worden, en het vel van de kruin deszelfs gevoel te verliezen en roos zich daarop te vormen. Elke dezer onaangenaamheden nam mettertijd toe, en ongeveer vier maanden geleden kwam er eene vierde bij, dat namelijk het haar van de kruin begon uit te vallen en dreigde mij kaal te maken.

In dezen onaangenamen toestand werd ik genoopt Wood's Hair Restorative te gebruiken, hoofdzakelijk om het uitvallen van mijn haar te weren, want ik had waarlijk geene verwachting, dat grijs haar ooit zijne oorspronkelijke kleur kon terugkrijgen, behalve door verwen. Doch ik was grootelijks verwonderd, na het gebruik van slechts twee fleschen te bevinden, dat niet alleen het uitvallen ophield, maar dat de kleur aan de grijze haren werd teruggegeven en het gevoel aan de huid, en dat de roos ophield zich op mijn hoofd te vormen, zeer tot blijdschap mijner vrouw, door wier verzoek ik bewogen werd het te beproeven.

Hierom, onder de vele verpligtingen, die ik aan hare kunne heb, beveel ik allen echtgenooten, die de bewondering hunner vrouwen op prijs stellen, aan, met mijn voorbeeld hun voordeel te doen, en het te gebruiken als zij grijs of kaal worden.

Met achting,
BEN. A. LAVENDER.

AAN O. J. WOOD & Co.,
444 Broadway, New York.

Mijn gezin is uit de stad afwezig, en ik ben niet langer in No. 11 Carrol Place.

Siamaston, Ala., 20 Julij, 1860.

AAN PROF. O. J. WOOD:

Waarde Heer! — Uw "Hair Restorative" heeft mijn haar zoo veel goed gedaan, sedert ik het begon te gebruiken, dat ik deszelfs uitwerkselen op het haar, die groot zijn, aan het publiek wensch bekend te maken. Een man of eene vrouw moge bijna van haar beroofd zijn, en door toevlugt te nemen tot uw "Hair Restorative", zal het haar schooner worden dan ooit; ten minste dit heb ik ondervonden. Gelooft het allen!

De uwe
WM. H. KENEDY.

P. S. — Gij kunt het bovenstaande publiceeren, als gij wilt. Door dit in eene zuidelijke bladen te doen, zult gij in het Zuiden meer kalanten bekomen. Ik zie verscheidene uwer getuigschriften in de *Mobile Mercury*, een sterk zuidelijk blad.

W. H. KENEDY.

Wood's Hair Restorative.

Professor O. J. WOOD: Waarde Heer! — Het ongeluk gehad hebbende van het beste gedeelte van mijn haar te verliezen, ten gevolge der gele koorts te New Orleans in 1851, werd ik genoopt de proef van uwe bereiding te nemen, en bevond dat het juist beantwoordde aan hetgeen er noodig was. Mijn haar is nu dik en glanzig, en geene woorden kunnen mijne dankbaarheid jegens U uitdrukken, voor het geven van zulk eenen schat aan lijdenden.

FINLEY JOHNSON.

☞ Het Restorative is in fleschen van drierlei grootte gedaan, namelijk: groote, middelmatige en kleine; de kleinen bevatten eene halve pint, en worden verkocht voor een dollar het stuk; de middelmatigen bevatten naar evenredigheid ten minste 20 per cent meer dan de kleinen, en worden verkocht voor twee dollars het stuk; de groote houden een kwart, naar evenredigheid 40 per cent meer, en worden verkocht voor drie dollars.

O. J. Wood & Co., Eigenaars, 444 Broadway, New York, en 114 Market Street, St. Louis, Mo.

En wordt verkocht bij alle goede droogisten en verkoopers van galanterien.

LAARZEN
&
Schoenen,

van de beste hoedanigheid

en de laagste prijzen,

pas ontvangen in den winkel van

A. P. LYMAN.

St. Charles Hotel

Marktplaats, ... Milwaukee

D. UPMAN, eigenaar.

Aan het reizend publiek wordt bij dezen bekend gemaakt, dat ik het vroeger door den heer THEODOOR WETTSTEIN in mijn huis gehouden logement, onder bovenstaanden naam, zal voortzetten. — Dit huis is thans op het elegantst gemeubileerd, staat in het drukste gedeelte der stad en biedt den reiziger alle mogelijke gemakken aan.

De heer WETTSTEIN, dien ik tot mijnen medehelper verkozen heb, zal met mij zorg dragen, dat de mij bezoekenden het hotel tevreden verlaten.

D. UPMAN.

Milwaukee, Wis. Junij 1860. 539—3m.

GOUD! GOUD!! GOUD!!!

Geel, helder en koud.

Pike's Peak is geen fabel meer. — Daar is het goudland, waar de arbeiders van $5 tot 25 per dag verdienen. Aan allen, die derwaarts reizen, bevelen wij den Lake Shore Rail Road aan, waar billijke through-tickets kunnen verkregen worden. Reizigers naar het Oosten en Zuiden doen wel zich bij den ondergeteekende om informatien te vervoegen.

Geld te bekomen bij A. Geerlings op farms enz. tegen een' matigen interest.

A. GEERLINGS,
La Crosse en Milwaukee RailRoad Agent
Milwaukee, 17 Junij 1860. 539tf.

Daar volgens de wet alle kerkgemeenten in het kantoor van den County Klerk moeten worden aangegeven, en alle daarop betrekkelijke boeken verbrand zijn, worden de respectieve kerkbesturen opgeroepen, om zoo spoedig mogelijk de organisatiebewijzen in het kantoor van den ondergeteekenden in te leveren.

AUGUST POTT, County Klerk.

Dr. HOOFLAND'S
Duitsche Medicijnen,

de

GROOTE KEUR GENEESMIDDELEN

van de tegenwoordige eeuw, hebben slechts door jaren proefnemingen hunnen grooten aftrek verworven. In alle gevallen geven zij de grootste voldoening.

Dr. HOOFLAND'S DUITSCH BITTER.

zal stellig genezen

Leverziekte, kwade spijsvertering, geelzucht, zenuwzwakte, ziekten der nieren,
en alle ziekten, die uit eene ongestelde lever, of zwakheid der maag en spijsverteringswerktuigen ontstaan en zullen stellig voorkomen
Gele koorts, gal koorts, en koude en heete koorts.

Zie onzen almanak tot bewijs. Prijs, 75 Cents de flesch.

Dr. Hoofland's Balsamic Cordial

zal stellig genezen

Hoest, verkoudheid, heeschheid, luchtpijpontsteking griep, croup, longziekte, aanvangende tering,
en heeft de verbazendste genezingen bewerkt, die ooit bekend waren van

gezetelde tering.

Als een versterkingsmiddel voor afgang is het onvergelijkelijk. Prijs 75 Cents de flesch.

Dr. Hoofland's duitsche Pillen,

die in gansch Europa en Amerika goed bekend zijn, hebben hier geene aanbeveling noodig. Zij zijn geheel plantaardig, met groote naauwkeurigheid bereid en met suiker overtrokken. Geene betere buikzuiverende Pillen kunnen gevonden worden. Prijs 25 Cents de doos.

Deze medicijnen worden bereid door Dr. C. M. JACKSON & Co., Philadelphia, Pa., en verkocht overal bij droogisten en medicijnverkoopers. De handteekening van C. M. JACKSON zal op de buitenzijde van elke flesch of doos staan.

In onzen "*Everybody's Almanac*", die alle jaren wordt uitgegeven, zult gij getuig- en aanbeveel berigten vinden, uit alle gedeelten des lands. Deze almanakken worden door al onze agenten weg gegeven.

Aan de bezitters

—VAN—

COUNTY TAX CERTIFICATEN.

In gevolge sectie 3, hoofdstuk 2 eener wet der Legislatuur, goedgekeurd 9 Maart 1860, getiteld "eene wetsbepaling ter verligting van Sheboygan County, wordt bij dezen kennis gegeven aan alle personen, die tax certificaten in bezit hebben, uitgegeven door den ondergeteekende of zijne voorgangers in het ambt, dat zij hem dezelven op of voor den 6 Mei e. k. moeten ter hand stellen om opgeteekend te worden.

JOHN GEE,
Sheboygan, 28 Maart, 1850. County Tresaurier.

NIEUWE
Goederen.
1860.

A. P. LYMAN,

verzoekt de aandacht van het publiek voor zijnen nieuwen en goedkoopen voorraad van goederen, dien hij juist ontvangen heeft.

Den 2 Mei 1860.

J. CHRISTIAN & ZOON.

Koopman in kruideniers-waren, levensmiddelen, aardewerk porcelein, ijzerwaren, galanterien enz., enz.

welke goederen hij regtstreeks te Boston en te New York gekocht heeft, noodigt het hollandsche publiek dringend uit, zijnen winkel te bezoeken en de waren en prijzen te onderzoeken.

Sheboygan Falls, 15 Nov., 1859. 509.

ALLERBESTE
TARWE:
en
ROGGEBLOEM &c.
te koop in den
EVERGREEN CITY
MOLEN.

Hoek van de zevende en Center straat. Er is altijd een groote voorraad van voeder voor handen.

384tf. V. E. Young, agent.

IJZERGIETERIJ

VAN

JOSEPH KELLER.

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.
Sheboygan, Maart, 1860. n8tf

BOERHAVE'S
HOLLAND BITTERS

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

ZIEKTE DER NIEREN,
LEVER ONGESTELDHEID,
ALLERLEI ZWAKHEID,
KOUDE EN HEETE KOORTS.
VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze ergste vijand der menschheid is zoo wel bekend, dat wij ons bijna niet geneigd gevoelen, om tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.— Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is of eene *oorzaak* of een *gevolg* van bijna alle andere ziekte, en in dit tijdperk ingenomen, gelooven wij dat een geneesmiddel—Boerhave's Hollandsch Bitter—altijd verligting, zoo niet eene voortdurende genezing zal te weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redenerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het vooroordeel te vermijden, dat zich vestigen zou op hetgeen slechts pogchen scheen.

1860. Nieuwe voorraad van Goederen. 1860.

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim geassorteerd zijn, in

GROCREIJEN & PROVISIEN,
Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen,
Houten waren en Sterke Dranken in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.

Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

Gebrek aan spijsvertering, branden op het hart, hoofdpijn—ziekte en zenuwachtige,—ja, alles dat zijnen oorsprong heeft in eene verhinderde spijsvertering—waaronder begrepen zijn *ongeregeldheden der gal en ongesteldheden der lever, ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer om te denken, ongeduld, neerslagtigheid zenuwachtige vrees en beving, zucht naar eenzaamheid*, en een aantal andere ongesteldheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnen huiselijken kring maken zullen, in de meeste gevallen, alle bevonden worden voort te spruiten uit den ziekelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welke verligting dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een tonisch prikkelend middel, geschikt voor die *bijzondere tijdperken*, in het leven van elke vrouw, meer in het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de geneeskundige wereld geweest: — iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke goed voorziene huisapotheek, tot hetwelk men in die *tijdperken* zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van verligting te zullen vinden *van de misselijkheid en herstelling van de kracht*, met eene volkomene onbezorgdheid wegens eenige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der ziekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken van die dames, die zonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging zelfs van den ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al dezulken, *of zij aan de sekse eigen zijn of niet*, welke uit zwakheid van eenig bijzonder orgaan, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeijen. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan tooverij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch zich zachtjes door het geheele ligchaam verspreidende, wekt het de levenskracht tot eene *geregelde* werking op, en, terwijl het de *natuur* in staat stelt om de *oorzaak* weg te nemen, roeit het grondig de *uitwerkselen* der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eens theelepels te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen.— En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van veerkracht, en een vrolijk te gemoet zien van de pligten des dags.

Zijt gij aangehaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef dezelfde hoeveelheid voor elk maal. — Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; nogtans verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben. Wij beloven eene volkomene vertering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, *verminder dan de hoeveelheid zoo als voor uw gestel past.*

Lees zorgvuldig! *Het echte sterk zamengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het klein verkocht voor* **een Dollar** *de flesch.— Het groot gevraag naar dit waarlijk beroemde geneesmiddel heeft vele namakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co

eenige eigenaars,
Pittsburgh. Pa.
Is te bekomen bij:
SCHRAGE & Co. Sheboygan, Wis.
J. J. van de Plassche, Milwaukee, Wis.
Barclay Brothers, Chicago.
L. D'Ooge, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane N. Y.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. de Berard, Allen & Hasford, Dubuque Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport.
McKinney & Rudner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jenks, St. Paul, Min. wy473

ROCK MILL.

De koren molen,

ROCK MILL

genaamd, te

Sheboygan Falls

is thans zoo ingerigt, dat hij de kalanten beter bedienen kan dan eenige molen in de County. Landbouwers, die hun graan aldaar te malen brengen, "**zullen bevinden, dat zij er hun voordeel mede doen, en dat zij meer bloem krijgen, en van eene veel betere hoedanigheid, dan ergens anders.**"

1 Aug. 1859.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS

maakt wissels over naar Europa,

belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar de

VEREENIGDE STATEN

benevens andere commissien vice versa, drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

Landerijen,

het betalen van

BELASTINGEN enz.

Sheboygan, Wisconsin

St. Maria
ACADEMIE

Voor jonge Jufvrouwen,

onder het opzigt der schoolzusters N. D.

PRIJZEN IN DE DRIE MAANDEN TEGEN VOORUITBETALING.

Kost en inwoning	$25,00
Onderrigt in de volgende vakken: Engelsche spraakkunst, spellen, lezen, schrijven, cijferkunst, algebra, aardrijkskunde, sterrekunde, wijsbegeerte, oude en nieuwe geschiedenis, scheikunde, redekunst, boekhouden,	$ 5,00
Duitsche taal	3,00
Piano	6,00
Guitarre	5.00
Zingen	2,00
Teekenen in waterverw	3,00
Kunstwerken	5,00
Vervaardigen van wasbloemen	4,00
" " garenwerken	4,00
Breijen in goud, zijde enz.	5,00

503 6m.

Kennisgeving.

De ondergeteekende geeft bij dezen het geëerde publiek te kennen, dat hij bij aankoop eigenaar is geworden van het

WISCONSIN HUIS,

en noodigt alle vrienden en bekenden uit, hem met een bezoek te vereeren.

Tafel en beddegoed zijn uitmuntend, en de prijzen zeer civiel. Ook voor stalling is op de beste wijze gezorgd.

THEODOR HUETTE.

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN

Grocerien, kagchels, blik & ijzerwaren

PENNSYLVANIA AVENUE,

April 13 tf Sheboygan, Wis.

zijne droomen van Gods engelen. Het was als of de jonge roos, die hij zwijgend op den stengel had zien bloeijen, plotseling met eene ziel beschonken was, en hare geuren uitademde, in eene stem van de uitstekendste welluidendheid.

Eindelijk wendden zich de schoone oogen van haars vaders gelaat af, en rustten op den knaap, die met zulk eene groote mate van bewondering haar aanstaarde. — Na hem eenige oogenblikken aandachtig door hare lange ooghaarn te hebben aangeschouwd, liet zij zich van haars vaders knie glijden, en ging digt naar de plaats, waar hij stond.

"Jongentje," zeide zij, zich voor over buigende en hem deftig en ernstig van het hoofd tot de voeten opnemende, "gij zijt mooi, maar uw rok is leelijk. Ik zal papa vragen u eenen nieuwen te koopen."

Een hooge blos vloog over de wangen van den knaap, toen zij hem dus aansprak; maar hij liet het hoofd niet hangen, of zag er niet uit als schaamde hij zich den *leelijken rok*, dien de jonge jufvrouw zoo vrijmoedig afkeurde.

"Ik zal er zelf een koopen," antwoordde hij, "als ik bezems genoeg verkocht heb."

"Dat is goed, mijn kleine man," riep de heer Campbell lagchende, "Ik mag uwen moed lijden. Hoe zou het u aanstaan bij mij te komen wonen, en mij eenen heer van u te laten maken?"

"Dat zou mij waarlijk zeer goed aanstaan mijnheer," antwoordde de knaap, zonder aarzelen, terwijl zijne oogen flikkerden van verbazing en schranderheid. "Ik zal naar huis gaan en moeder vragen, of ik gaan mag."

"Goed," vervolgde de heer Campbell, nog hartelijker om deze kleine soort van mensch lagchende; "gij moet het niet vergeten."

"Neen, mijnheer," zeide het kind, zijnen bundel bezems weder op zijnen schouder nemende — en gewaarschuwd door de toenemende duisternis, keerde hij zich om, ten einde te vertrekken. "Neen, mijnheer; ik zal het niet vergeten."

Met eene diepe buiging, en eenen zwaai van zijn armoedig, versleten strooboedje (iets dat zijne moeder hem zorgvuldig geleerd had,) vertrok hij, doch wierp nog menigen dralenden blik naar het meisje, welks oog hem volgde van den trap af en de straat op, met eene uitdrukking van gemengde bewondering en medelijden.

De achtelooze woorden van den heer, bijna even snel vergeten als zij geuit waren, drongen door de ziel van den knaap, en bragten op hare hooggestemde snaren eene lange en sterke trilling voort. Zij werden ontvangen in vreugde, hoop en geloof, en er werd op gehandeld in eenvoudigheid, vroom vertrouwen, en godsdienstig geloof.

HET TWEEDE HOOFDSTUK.

De spaarzame kleine koopman.

Ongeveer veertien dagen na dit voorval, dat den heer Campbell uit het hoofd was gegaan, juist omstreeks hetzelfde uur, terwijl hij, gelijk gewoonlijk, op het overdekte balkon zat, zag men den kleinen bezemjongen langs het zijpad komen, het hek binnentreden, en driftig en hijgend den trap opstijgen, als of hij eene gewigtige boodschap te doen had. Hij was gekleed in een nieuw donkerblaauw gewaad, en zijn oude strooboed was afgelost door eenen anderen, die pas uit de handen des fabrikants was gekomen, en hij droeg een pakje, dat in eenen geruiten zakdoek was geknoopt, in zijne linkerhand. Regt op doctor Camp-

hem te zenden, en mij in zijne plaats te laten gaan! Mijn vader zou het doen, daar was ik zeker van, als zij het aanraadde. De kletterende regen en het akelig vooruitzigt waren niet geschikt, om mij vrolijkere gedachten in te boezemen; en ten spijt van mijne gesnoefde onafhankelijkheid, kwam mijne verlatenheid over mij als een vloed, en ik weende bitterlijk. Ik had getracht mij zelven te misleiden, door te denken dat ik geen medelijden noodig had, maar ik gevoelde, dat ik er al den ganschen tijd naar verlangd had. Ik dacht thans niet aan trotschheid. Ik wist slechts dat ik naar eene teedere hand verlangde, naar eene streelende stem; naar iemand, die zeide, "ik heb u lief, Harold — zeg mij wat u deert!" en daarop legde ik, met dat gevoel van troosteloosheid, hetwelk pijnelijk is in eenen volwassen mensch te aanschouwen, maar vreeselijk het in een kind te zien, mijn hoofd op de vensterbank, en slaakte eenen kermenden kreet, "O, moeder, moeder, kom weder!" Ik dacht dat het mijne eigene moeder was, die ik wenschte, maar nu wist ik, dat het zoo niet was, want voor het oog van mijnen geest, toen ik haar riep, had zij het lieve, bleeke gelaat, en die liefdevolle oogen, die ik op dien November avond in het vuur had zien staren; maar zij verdween langzaam in den nevel, en dus riep ik nog eens, want zij was bijna weg, "O, moeder, moeder!"

"Harold!"

In een oogenblik was ik opgesprongen. Mijne stiefmoeder was ongemerkt de kamer binnengekomen, en terwijl ik opstond wierp zij zich voor mijne voeten op hare knieën neder, en drukte mijne handen in de beide hare. Zij waren zeer, zeer koud, en het bleeke gezigt, met donkere kringen rondom de oogen, en de woorden, die zij bijna snikkend uitte, alles toonde een hevig lijden aan —

"Harold, heb mij lief! Heb mij slechts lief! Heb mij lief, Harold!"

Ik was verstomd — ik kon niet spreken en zij, mijn stilzwijgen voor eene weigering houdende, slaakte eenen zachten kreet van smart, stond op, waggelde, greep den bedpost om zich te steunen, en zonk toen zwaar op den vloer neder. Ik dacht dat zij dood was. Mijne trotschheid was verdwenen. Ik wist nu, dat ik haar lief had. Maar was zij niet verder gegaan, verder in den nevel en de duisternis? Doch ik moest nog eens roepen, ofschoon het in wanhoop was, en wierp mij bij haar neder, en snikte nog eens —

"O, moeder! moeder!"

Zij hief zich een weinig op en opende de oogen.

"Zeg het nog eens, Harold — zeg het nog eens!" zeide zij gretig, als of ik haar eene verkondiging van leven gebragt had.

"Moeder, lieve moeder!"

In een oogenblik hadden hare armen mij omstrengeld; had zij mij digt aan hare borst gedrukt, en vielen hare tranen gelijk regen op mijn hoofd, en vermengden zich met de mijnen.

Van dat oogenblik af had ik haar meer dan lief — ik vergoodde haar. Ik geloof, ja, ik weet, dat ik elk oogenblik het leven voor haar zou hebben afgelegd. Een glimlach van haar was mijne grootste belooning, een droevige blik mijne grootste straf.

De tijd ging voort; de winter en de zomer gingen voorbij, en November kwam weder. Wij hadden juist zulk eenen storm, als toen zij een jaar geleden kwam. Wij — mijn vader en ik — spraken van den trouwdag te vieren, doch zij glimlachte slechts ernstig, en zeide dat zij naar moede was. De heldere vlammen dansten en knetterden in den schoorsteen, en zonken dan weder; en terwijl ik aan hare voeten

Mengelwerk.

Mijnheer Peters eerste vrouw.

"Neen, dat kan een mensch niet uitstaan! Eijeren zoo hard als baksteenen, en koffij zoo koud als ijswater!" en mijnheer Peters stond op van de ontbijttafel, in een gansch niet goed humeur, en trok hevig aan de schel. Er kwam geen antwoord! Hij schelde ten tweede, derde, vierde maal, en nog geen antwoord. Ten einde van zijn geduld, ging hij naar de deur en riep—"Maria! Maria!"

Een tenger, aardig vrouwtje, gekleed in een schoverig, gekreukt huisgewaad, met haar in eenen staat van verschrikkelijke verwarring, antwoordde op dit geroep. Zij had een van die ronde, op geruimde gezigten, welke door de natuur bestemd waren, om met bestendige glimlachjes overtogen te zijn, doch thans was het, met al deszelfs blosijende maan, tot deszelfs volle lengte uitgestrekt, en de groote blaauwe oogen hadden eene ernstige, of liever eene smartelijke uitdrukking, geheel verschillend van hunnen gewonen blijgeestigen blik. Ook hare stem had haar welluidend, helder geluid verloren, en was tot een droevig gekerm gedaald.

"Wat is het, Joseph?"

"Waar is Brigitta?"

"Voor mij om eene boodschap. Ik had meer dan zeer mijn hemelvaartskleed noodig."

Mijnheer Peters zeide een heel leelijk woord en vervolgde toen, "koude koffij, harde eijeren, een ontbijt dat niet te gebruiken is"

"Ik wensch, vervolgde zijne vrouw, dat gij wat minder om zulke aardsche zaken dacht, en uwe aandacht wat meer op het groote doel des levens vestigdet."

"Loop naar de maan, madam; ik wil mijn leven genieten soo lang als ik het heb. Ik was de gelukkigste man in de Vereenigde Staten, met een genoegelijk huis, eene snappende, vrolijke, minzame vrouw, en goede, zoete kinderen; en thans, sedert gij onder de Millerieten zijt gegaan, wat ben ik thans?"

"Och, Joseph, als gij slechts in dien gezegenden kring komen wildet!"

"Och, Maria, als gij er slechts uit wildet komen. Waar zijn de jongens?"

"Waarlijk, dat weet ik niet."

"Gaan zij van daag naar de school?"

"Lieve man, hunne schoolmatres heeft het schoolhouden opgegeven en haar hart op meer ernstige onderwerpen gerigt. Och, Joseph! Bekeer u terwijl het nog tijd is. Gij hebt nog eene week tot voorbereiding en berouw."

"Berouw! Wel, als ik de zaak goed overdenk, dan zal ik meer dan eene week noodig hebben, om er door te komen."

"Joseph," zeide zijne vrouw, "gij behoeft niets voor het middageten naar huis te zenden. Ik zal uitwezen, en ik neem de kinderen mede naar boven, om te eten."

Joseph antwoordde niet, of de hevige wijze, waarop hij de deur toetrok, moest als een antwoord gelden. Van ergernis knorrende, ging hij in eenen restaurant ontbijten. Hier werd hij door eenen ongehuwden vriend, Frederik Somers genaamd, aangesproken, die vreemd opkeek, toen hij Joseph een ontbijt hoorde bestellen.

"Welnu, kom aan!" riep hij, "gij hier! Wel wat doet gij hier op ontbijttijd? De vrouw ziek?"

"Neen!"

"Twist gehad?"

"Neen!"

"Uit de stad gegaan?"

"Neen!"

"Waarom ontbijt gij dan niet te huis? De schoorsteen in brand?"

"Neen!"

"De meiden dood?"

"Neen!"

"De kinderen ziek!"

"Neen!"

"Wat, in des drommels naam, mankeert er dan aan?"

"Maria is onder de Millerieten gegaan!"

"Frederik floot schel en lang, en zeide toen, "aanstaande week ten hemel varen?"

"Ja, en als ik middelerwijl geenen zelfmoord bega, dan kunt gij mij gelukwenschen. Ik ben bijna van mijn verstand beroofd. Ik kan geen ordelijk maal eten krijgen, de kinderen loopen in het wild, de meiden geven nergens acht op, het huis is in de war, mijne vrouw is fijn, spreekt tegen mij van ouderlingen, of maakt witte kleederen, en kermt bij elken steek. Drommels Frederik, ik heb grooten zin om mij te vergeven, of soldaat te worden!"

"Aha! Gij hangt daar eene bekoorlijke schilderij van uw huwelijks geluk op: maar ik denk, dat ik er wel wat op weet."

"Wat op weet?"

"Ja, Als gij mij belooft mijnen raad te volgen, zal ik uw huis genoegelijk maken, uwe vrouw opgeruimd, en uwe kinderen gelukkig."

"Doe het," riep Joseph levendig. "Ik zal uw bevel volgen, gelijk een soldaat dat van zijnen officier. Wat moet ik doen?"

Tegen den avond trad mijnheer Peters buitende zijne woning binnen. Maria zat aan de tafel, maar er waren geene te kennen, dat het avondeten werd gereed gemaakt.

"Maria, mijne liefste," zeide mijnheer Peters op eenen vrolijken toon, "is het eten klaar?"

"Ik weet het niet," was het antwoord, "ik ben den ganschen dag in de kerk geweest."

"O, zeer wel! het komt er niet op aan. In de kerk geweest! Gij hebt dus besloten mij aanstaande week te verlaten?"

"Och, Joseph, ik moet gaan, als ik geroepen word."

"Ja wel, dat is zoo. Welnu, ik zal er mij aan onderwerpen moeten, denk ik. Maar in het voorbijgaan gezegd, mijn schatje, hebt gij er wel ooit aan gedacht, dat ik als een weduwenaar met drie kinderen zal achterblijven? ik denk dat ik nog een knap man ben, wijfjelief," en Joseph ging naar den spiegel, streek met zijne vingers door zijn haar en trok zijne kraag op. Maria zag een weinig verbaasd op

"Ziet gij, mijn hartje, het is zulk eene gerustheid voor u zoo gezond en wel heen te gaan, weet gij. Het is zoo pijnigend voor de zenuwen een lang ziekbed te hebben, en bovendien, liefje, er zullen geene begrafeniskosten zijn, en dat is veel gespaard"

Mevrouw Peters lip trilde, en hare groote blaauwe oogen werden met tranen gevuld. Joseph zou hier gaarne zijne hardvochtige taal gestaakt en haar opgebeurd hebben, maar hij vreesde, dat hij de gewenschte uitwerking nog niet bereikt had.

"Wel, vrouwtjelief," vervolgde hij, "als gij dan toch gaan moet, heb ik gedacht eene andere vrouw te nemen.

"Wat!" riep mevrouw Peters.

"Eene andere vrouw, liefje. Het huis moet in orde gehouden, en de jongens moeten verzorgd worden."

De droefheid was van Maria's gezigt verdreven, maar hare tanden waren met eenen blik van hevige gramschap op elkander geklemd.

Eene andere vrouw, Joseph! Eene andere vrouw!"

"Ja Ik geloof dat ik eene goede opvolgster gekozen heb Toen ik nog vrijgezel was, heb ik lang tusschen u en haar in beraad gestaan. Zij zal u wel aanstaan, want zij is uwe boezemvriendin."

"Mijne boezemvriendin?"

"Ja, liefje. Den dag, waarop gij ten hemel vaart, denk ik Sarah Ingram te trouwen!"

"Wat! Die laffe, onnoozele, domme oude vrijster de moeder mijner kinderen! Wat!"

"Wel, liefje, het schijnt het beste, wat ik doen kan! Ik kan mijne zaken niet laten loopen, om uit vrijen te gaan, en zij wil mij hebben, dat weet ik"

'Zonder twijfel! O gij gemeene, leelijke . . . . ."

"Stil, hartje; maak u niet boos! Laat ons trachten onze laatste week genoegelijk door te brengen. Maar, het is waar, ik heb u een voorstel te doen."

"Ga voort, mijnheer! Spaar mij niet!"

"Dat is juist wat ik doen wil. Ik weet dat uwe ziel geheel vervuld is van uwe hemelvaart, en ik wenschte u van de zorg der huishouding te bevrijden. Als gij morgen Sarah eens hier verzocht, om eene week bij ons door te brengen!"

"Wat!"

"Dan kan ik des avonds onze huwelijkstoebereidselen in orde brengen, terwijl gij in de kerk zijt."

"Wat!"

"En gij kunt de zorg der huishouding den ganschen dag aan haar overlaten. Dat zal u tijd in overvloed geven om uit te gaan, en zij kan dan den weg in het huis wat leeren vinden."

"Wat?"

"En, mijn schatje, eene kleine gunst. Het is misschien de laatste, die ik u vragen zal. Blijf een dag of twee te huis, en wijs haar, waar alles ligt, en zoo voorts, zoodat zij geene moeite zal hebben om orde te houden, als gij weg zijt. Gij zult mij dat genoegen wel doen, niet waar?"

In plaats van te antwoorden, rolde mevrouw Peters het hemelvaartskleed tot eenen bal in een, en schoot het op Joseph af. De klossen garen, de schaar, de naaimand, het tafelkleed volgden het zoo snel op, dat het hem onmogelijk was weg te komen. Daarop gaf Maria's woede zich in woorden lucht. *(Wordt vervolgd.)*

JACOB SCHNEIDER.   GEBR. SCHNEIDER.

SCHNEIDER & CO.

DISTILLEERDERS van WHISKEY

EN INVOERDERS EN VERKOOPERS VAN

WIJNEN, LIQUEUREN EN CIGAREN,

Bourbon, Monongahela, en rogge WHISKEY.

ALLE SOORTEN VAN HARTSTERKINGEN EN BITTER;

ACHTSTE STRAAT.

(Twee deuren ten noorden van SCHRAGE & CO.'S steenen gebouw.)

P. O. Box 270.   SHEBOYGAN, WIS.

513.

EVERGREEN CITY BANK.

JOHN O. THAYER,

BANKIERS & COMMISSIONAIR DER STATEN MAINE, MASSACHUSETTS EN NEW YORK,

belast zich met het invorderen van alle eischen van ver- en aankoop, per wissel tegen billijke percenten.

504 tf.

Mr. W. F. OTTEN

New York.

[Vroeger advocaat en candidaat notaris te Amsterdam, Holland]

7 Beekman ste et, [Nassau Bnk Building, oom No. 2.]

OFFICE OF MR. EDMON BLAKMAN, COUNSELLOR AT LAW.

stelt op alle geregtelijke en buiten geregtelijke acten voor de Vereenigde Staten en Nederlanden; volmagten, overdragten van eigendom, hypotheken [mortgages], testamenten, enz.; vertaalt en copieert in de Engelsche, Fransche, Hoogduitsche en Nederlandsche talen, geeft inlichtingen omtrent den staat der nalatenschappen vroeger beheerd door de weeskamers in Nederland en ontvangt inteekeningen op

1.) Humoristisch Album,

gewijd aan liefhebbers van eene vrolijke luim, uitgegeven wordende te Rotterdam bij H. Nijgh, prijs per jaargang [48 geillustreerde vellen en 12 groote platen] in vooruitbetaling $6 —

2.) De Nieuwsbode,

Orgaan der Nederlanders in Amerika, uitgegeven wordende te Sheboygan, Wis.   482 6m

Schurz & Paine.

Meesters in de regten.

KANTOOR NO. 3, KNEELAND'S BLOCK,

Oost water Straat, Milwaukee, wis.

CARL SCHURZ.   HALBERT E. PAINE.   69t4

W. H. PAINE,

STADS - EN COUNTY - LANDMETER.

Opmetingen werden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.

Kantoor bij GEO. O. COLE, in OTTER'S Brick Block, 8ste straat, Sheboygan.   y 21

GERMAN BANK.

Deze bank heeft een kapitaal van - - - $25,000

Bankbiljetten in circulatie, - - - - - 22.000

Gedeponeerde Staats Effecten,- - - - 26.000

Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.

Interest tegen 6 procent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.

Sheboygan, 2 Augustus 1856.

JOHN EWING, Pres.

J. H. MEAD, Kassier.

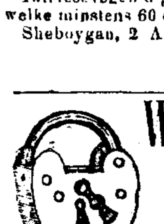

W. W. KING'S

IJzerwinkel,

Achtste Straat, naast

SCHRAGE & CO.

De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, landbouwers- en handwerkers gereedschappen door aankoopen zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en hen goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een ieders gunst en recommandatie.

WM. W. KING.

Sheboygan, 2 Maart 1857.   y 9

Potten en Pannen.

PETER BERNS, pottenbakker in de negende straat, nabij de oude Plank Road, Sheboygan, Wis. beveelt zijnen voorraad van pottenbakkerswaren aan, en belooft eene goede bediening en civiele prijzen.

503 tf.

J. P. VOSWINKEL DORSELEN

Consul der Nederlanden

VOOR

WISCONSIN, MICHIGAN & MINNESOTA

TE

MADISON,..................WIS.

Bille Williams,

ADVOCAAT

en

Procureur

Practiseert voor alle Geregtshoven in dezen Staat, en belast zich voornamelijk met het invorderen van verschuldigde gelden.

SHEBOYGAN.   WISCONSIN.

den 21sten Junij 1858.   437tf.

Sheboygan & Mississippi spoorweg.

BEKENDMAKING.

Op en na Maandag, den 6 Junij, zullen de treinen loopen als volgt, tot nadere kennisgeving:—

Van Sheboygan naar Sheboygan Falls, Decca en Plymouth des morgens ten 6 en des namiddags ten 3 ure.

Van Sheboygan Falls naar Decca en Plymouth, des morgens ten 6 ure 20 min., en des namiddags ten 3 ure 20 minuten.

Van Decca naar Plymouth, des morgens ten 6 ure 40 min., en des namiddags ten 3 ure 40 minuten.

Van Plymouth terug des morgens ten 7 ure 40 min., en des namiddags ten 4 ure 30 minuten; van Decca des morgens 8 ure, en des namiddags ten 4 ure 50 minuten; van Sheboygan Falls des morgens ten 8 ure 20 minuten, en des namiddags ten 5 ure 10 min.

Vracht van Sheboygan naar Sheboygan Falls, 20Ct.

" " " " Decca 35 "

" " " " Plymouth 50 "

Goederen worden tegen eene billijke vracht medegenomen.

Gevraagd voor contant geld

een millioen DUIGEN!!

Zware oksh. duig.	44 dm. lang	4 dm. brd.,	1 1-2 d.dik.				
do	do	do	do	do	4	do 1 1-4	do
Ligte do	do	do	do	3 3-4	do 1	do	
Ton	do	33	do	4	do 1 1-4	do	
do	do	38	do	4	do 1	do	
do	do	33	do	4	do 3-4	do	

Alsmede bodemstukken.

De duigen moeten van de bovenstaande maat zijn, vrij van spint, kwasten, bogten en wormgaten, en gemaakt van gezond, regt wit eiken hout, en ongeveer van gelijke dikte aan den rug en den kant.

H. W. THOMPSON.

Sheboygan, 3 Jan., 1860.   516 3m

ELLIS & JONES,

ADVOCATEN EN PROCUREURS.

Sheboygan.   Wisconsin.

Deze nemen alle regtszaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.

ZIJ STAAN IN BETREKKING MET

Hon. Wm R. Gorsline, Sheboygan.

F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.

Warren Smith, Esq., Sheboygan.

Judge Miller, Milwaukee.

Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.

Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.

T. H. Rochester. Pres. City Bank, Rochester

James Wilson, Esq, 169 Brodway N. Y.

Messrs. John Olmsead & Co, N. Y.

Hon. John C. Knox Philadelphia.

George Stewardson Esq., do.

Josiah Dent, Esq., St. Louis.

Jeremiah Van Renselaer, Detroit.

Kantoor overde Bank of Sheboygan.

Sheboygan, 5 April, 1858.

Hamburgsch-Amerikaansche

PAKKETVAART - ACTIEN - CO.

POST-STOOMSCHIPVAART

tusschen

New-York & Hamburg.

via Southampton,

door middel der nieuwe, op het soliedst gebouwde en op het elegantst ingerigte groote ijzeren poststoombooten.

Borussia, 2000 ton, kap. Trautmann

Hammonia, 2000 ton, kap. Schwensen,

Saxonia, 2500 ton, kap. Ehlers.

Bavaria, 2400 ton, kap. Taube.

Teutonia, 2400 Ton.

Bovengenoemde wegens hunne snelle en gelukkige reizen met roem bekende stoombooten worden regelmatig op den

1sten en 15den van elke maand.

van New-York en Hamburg, via Southampton geexpedieerd, en nemen passagiers mede van New York naar

Hamburg, Havre, Londen en Southampton tegen de volgende prijzen:

Eerste Kajuit................$ 1,00

Tweede Kajuit................ 65

Tusschendek.................. 35

Van Hamburg naar New-York.

1. kajuit $112,50. 2. kajuit $68. Tusschendek $45.

Pakketten voor Duitschland nemen wij op den dag der afvaart der stoombooten slechts tot des morgen ten 9 ure aan.

Brieven naar Duitschland zijn "PER HAMBURG STEAMER" geteekend aan den Post over te geven.

VEERTIENDAAGSCHE

REGTSTREEKSCHE

PAKKETVAART,

tusschen

Hamburg & N. York,

door middel der voordeelig bekende Clipper-Schepen

Donau, Main, Oder, Elbe, Weser, Neckar, Deutschland, N.-Amerika.

Wegens passage wende men zich aan

C. B. Richard & Boas,

Algemeene passage-agenten,

151 Broadway, New - York.

AYER'S

Koortsmiddel

voor de spoedige genezing van

Afwisselende koorts, of heete en koude koorts, Tusschenpoozende koorts, Rilkoorts, Sluipkoorts, Periodische hoofdpijn, of Galachtige hoofdpijn, en Galkoortsen, en inderdaad voor alle soorten van ziekten, die uit eene ongeregeldheid der gal voortvloeijen veroorzaakt door dompige afmiaematische landen.

Er wordt, voor de behoeften van het amerikaansche volk, naar geen geneesmiddel luider gevraagd, dan naar eene zekere en veilige geneeswijze voor Heete en Koude koorts. Zulk een geneesmiddel zijn wij nu in staat te bieden, met eene volkomene zekerheid, dat het de ziekte zal uitroeijen, en met de gewisheid, op bewijzen gegrond, dat er uit deszelfs gebruik, in welke hoeveelheid ook, geen leed kan voortspruiten.

Dat wat tegen deze onpasselijkheid beschermt, of dezelve voorkomt, moet van ontzaggelijk veel dienst zijn, in die streken waar zij heerscht. *Voorkomen* is beter dan genezen, want de lijder ontgaat het gevaar, dat hij te loopen heeft, bij deze verderfelijke ziekte. Deze geneeswijze drijft de miasmatische giftstof van heete en koude koorts uit het gestel en komt de ontwikkeling der ziekte voor, zoo het bij de eerste nadering der waarschuwende verschijnselen wordt ingenomen. Het is niet alleen het beste middel, dat ooit voor deze soort van ziekten is uitgevonden, maar ook het goedkoopste. De groote hoeveelheid, die wij voor een dollar leveren, brengt het binnen het bereik van elk een; en in galachtige districten, in welke *heete en koude koortsen* heerschen, moest ieder een het in huis hebben en ruimschoots gebruiken, beiden tot genezing en voorbehoeding. Het is te hopen, dat deze prijs het binnen het bereik van allen, zoo armen als rijken, zal brengen. Eene grootere voortreffelijkheid van dit geneesmiddel, in het spoedige en zekere genezen van tusschenpoozende koortsen, boven alle anderen, die ooit ontdekt zijn, is, dat het geen Quinine of delfstof bevat, en bij gevolg geene quininismus of andere schadelijke uitwerkselen, hoegenaamd, op het gestel heeft. Zij, die er van genezen zijn bleven zoo gezond als of zij nooit de ziekte hadden gehad

Heete en koude koorts is niet alleen het gevolg van de miasmatische giftstof. Eene groote verscheidenheid van ongeregeldheden spruiten uit derzelver prikkel voort, waaronder Zenuwpijn, Rheumatismus, Jicht, Hoofdpijn, Blindheid, Tandpijn, Oorpijn, Zinking, Aamborstigheid, Klopping, Hijsterie, Buikpijn, Koliek, Verlamming en Ongesteldheid der Maag, alle welke, als zij uit die oorzaak voortvloeijen, een tusschenpoozendkarakter aannemen, of periodisch worden. Deze "*geneeswijze*" drijft de giftstof uit het bloed, en geneest ze dus allen te gelijk. Het verstrekt tot een onschatbaar behoedmiddel voor landverhuizers en personen, die in dompige streken wonen of er tijdelijk vertoeven. Als het van tijd tot tijd of dagelijks, terwijl men aan de besmetting is blootgesteld, wordt ingenomen, zal deze uit het gestel worden afgescheiden, en kan niet in genoegzame hoeveelheid worden opgehoopt, om tot eene ziekte te rijpen. Daarom is het nog kostbaarder voor behoeding dan voor genezing, en weinigen zullen ooit van tusschen poozende koortsen lijden, als zij zich de behoeding ten nutte maken die dit middel verschaft

AYER'S

Buikzuiverende PILLEN,

VOOR AL DE OOGMERKEN VAN EEN HUISMIDDEL,

zijn zoo zamengesteld, dat eene ziekte binnen het bereik harer werking haar zeldzaam kan weerstaan of ontgaan. Derzelver doordringende eigenschappen onderzoeken, en reinigen, en versterken elk gedeelte van het menschelijk organismus, verbeteren deszelfs ziekelijke werking, en herstellen deszelfs gezonde levenskrachten. Als een gevolg van deze eigenschappen, staat de ongestelde, die onder pijn of ligchaamszwakte gebukt gaat, verbaasd, van zijne gezondheid of kracht hersteld te zien door een middel, dat tegelijk zoo eenvoudig en zoo uitlokkend is.

Niet alleen genezen zij de dagelijksche onpasselijkheden van elk een, maar ook vele vreesselijke en gevaarlijke ziekten. De hier onder genoemde Agent zal ieder een bereidvaardig voor niet mijnen American Almanac verschaffen, die getuigschriften bevat van derzelver genezingen en voorschriften voor derzelver gebruik in de volgende ziekten: "Hardlijvigheid, Hartbranden, Hoofdpijn, voortspruitende uit eene ongestelde maag, Walging, Slechte spijsvertering. Pijn in en Ziekelijke werkeloosheid der Ingewanden. Opgeblazenheid, Verlies van eetlust, Geelzucht, en andere dergelijke ongesteldheden, die voortspruiten uit eenen zwakken toestand des ligchaamsofbelemmering van deszelfs verrigtingen.

Laat u niet door beginselloze bedriegers eene andere pil aanpraten, waar zij meer aan verdienen.— Vraagt om AYERS PILLEN, en neemt niets anders.

CHERRY PECTORAL

For the rapid Cure of:

COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.

Zoo ruim is het veld van deszelfs nuttigheid en zoo talrijk zijn de gevallen van deszelfs genezing, dat bijna elke landstreek overvloeit van algemeen bekende personen, die door deszelfs gebruik hersteld zijn van verontrustende en zelfs hopelooze ziekten der longen. Als het eens beproefd is, is deszelfs meerdere voortreffelijkheid boven elk ander geneesmiddel van deze soort te duidelijk om de aandacht te ontgaan, en waar deszelfs krachten bekend zijn, staat het publiek niet langer in twijfel, welk tegengift het zal gebruiken voor de droevige en gevaarlijke aandoeningen der longorganen, die aan ons klimaat eigen zijn. Terwijl vele mindere geneesmiddelen, die het publiek zijn opgedrongen, mislukt zijn en verworpen, heeft dit bij elke proefneming vrienden gewonnen, op de lijdenden weldaden uitgestort, die zij nimmer vergeten kunnen, en genezingen bewerkt, veel te talrijk en te merkwaardig, om ooit vergeten te worden.

ASCH GEVRAAGD!

30,000

BUSHELS VELDASCH

gevraagd in de

nieuwe Potasch fabriek,

te Sheboygan. De hoogste prijs in goederen of contanten zal betaald worden.

A. P. LYMAN.

Sheboygan, Sept. 20 1859.   n331f

Nieuwe

POTASCH Fabriek.

Wordt gevraagd

100 ton zwart zout!

20,000 bushels asch!

Waarvoor de ondergeteekende bij aflevering contant zal betalen, in zijne potasch-fabriek te Sheboygan.

Sheboygan, 7 Aug., 1859.

A. P. LYMAN.

John Sully

is weder te HUIS, te SHEBOYGAN FALLS, zijnde pas van zijne reis naar NEW YORK teruggekeerd, met eenen volledigen voorraad nieuwe goederen, die hij zoo goedkoop zal verkoopen als de goedkoopste en daarbij zijne kalanten zoo goed zal behandelen, dat men er van zal staan te kijken.

Ga niet naar

PIKE'S PEAK!

Het is beter te huis te blijven en Graan te telen en landbouw of handwerk te drijven en

met Sully zaken te doen.

OORLOG IN Europa

zal het geld weder overvloedig in omloop brengen, en de prijzen der veldvruchten doen stijgen, zoodat het beter regtuig zal geven te huis te blijven en graan te telen, enz, en met

JOHN SULLY

negotie te doen, dan naar Pike's Peak te gaan, om naar goud te graven—en geen goud te vinden.

SULLY koopt boter, eijeren, huiden, granen, vodden, meel, peltwerk en alle andere voortbrengselen der County en zal altijd den hoogsten prijs betalen, terwijl hij zijne goederen zoo civiel verkoopen zal als eenige winkel in Sheboygan County.

CHARLES MEYER,

(LAATSTELIJK REGTER DER ORDE)

beveelt zich zijnen HOLLANDSCHEN VRIENDEN IN SHEBOYGAN COUNTY als

VREDEREGTER

aan, en belooft eene prompte en nauwkeurige behandeling van de hem toevertrouwde zaken.

Zijn kantoor is in de 8ste straat.

Sheboygan, 13 April, 1859.   380

Agenten voor de Nieuwsbode.

Amsterdam, Wis.— A. Stobdijk.

Oostburg, Wis.—A. van de Walt.

Sheboygan Falls,—H. P. Feltner,

Milwaukee,—J. J. van de Plassche.

Alto, Wis.—J. Landaal.

Chicago, Ills.—A. J. Tris.

Hope, Ills.—G. van der Syde.

Thornton, Ills.—M. Jansen.

Keokuk, Iowa,—D. Gleijsteen.

Pella, Iowa.—J. L. Bouwman.

Cincinnati, Ohio,—C. M. Braam.

Cleveland, Ohio,—H. Ochsner.

Green Bay, Wis.—J. B. A. Maes.

Holland, Mich.—Isaak Cappon.

Kalamazoo, Mich.—J. Van Landegend.

Grand Haven, Mich.—R. van Boeschoten.

Grand Rapids, Mich.

Rochester, N. Y.—A. de Vos.

Albany, N. Y.—J. Wolf.

New York City,—Mr. W. F. Otten.

Paterson, New Jersey,—L. Brills.

Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) A TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan

A. POTT,

Sheboygan, Wis.

Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, wordende iederen Agent een behoorlijk rabat toegestaan voor zijne moeite.

DE NIEUWSBODE KOST VOOR BEIDE LANDEN $2,00 PER JAAR; $1,50 IN DE ZES MAANDEN. [illegible]

[illegible]

sat, mijne geliefkoosde plaats, scheen het als of dat heilige licht, van hetwelk ik vroeger gesproken heb, helderder werd op haar gezigt, en als of de dampkring, die haar omringde, dikker tusschen en ons werd, en mij weg duwde.

Dien nacht was er een vreemd voetengetrap in het huis, openen en sluiten van deuren en zacht gemompel — toen was alles stil. Ik stond vroeg in den morgen op, en sloop instinctmatig naar de deur mijner moeder. Deselve stond op eenen kier en ik trad binnen. De ramen stonden wijd open, en de koude, vochtige lucht deed mij rillen. Ik kroop naar het bed en ligtte eenen hoek op van het laken, dat er was overgespreid. Daar lag zij als in eenen zachten slaap; de lange, donkere ooghaaren digt tegen de witte wangen gedrukt, de lippen met eenen glimlach, als of zij liefelijke gezigten zag. Er lag geen zweem van smart op haar gelaat; het was kinderlijk in deszelfs uitdrukking van volmaakten vrede — en, digt aan haren boezem gestelende, liefderijk door eenen arm gesteund, lag een teeder kindje; deszelfs hoofd rustte op hare borst, deszelfs handen waren in eene der haren gedrukt — deszelfs kort leven was met haar liefdevol leven opwaarts gestegen. Dat licht, dat ik den avond te voren zoo vrolijk gezien had, was thans helderder, en omhulde hen beiden als met een kleed.

Er was te veel kalmte in die kamer om te weenen, te veel vrede om te weeklagen. Ik ging zachtjes naar de koude, verlatene huiskamer. De heldere vlammen verlichtten niet meer den zwarten schoorsteen — de eens gloeijende sintels waren wit en koud — het licht en de vreugde van onze haardstede waren voor altijd weg.

[illegible]

DE KLEINE BEZEMJONGEN,

OF HET

tien duizend dollars bedrog.

Een verhaal uit het stadsleven.

Naar het Engelsch, van Carol. Lee Hentz.

HET EERSTE HOOFDSTUK.

Een milde kalant en een nieuwe bekend.

"Gij schijnt een vrij knappe jongen te zijn," zeide de heer Campbell tot een kind van ongeveer zeven jaren, dat voor hem op de trappen stond, met eenen bundel haardbezems, veel grooter dan het zelf was, over zijnen schouder hangende.

"Ja, mijnheer, ik ben knap; ik heb die bezems zelf gemaakt," antwoordde de knaap, met zulk eene geheele eenvoudigheid en waarheid van uitdrukking, dat de heer Campbell met moeite zijne deftigheid kon bewaren. Hij bukte, nam eenen der bezems uit den bundel, en bezag dien met welwillende oplettendheid. Deselve was van stroo gemaakt — eenvoudig met touw zamengebonden — doch zoo netjes en stevig, dat hij de bekwaamheid van eenen ouderen en meer ervaren werkman geene schande zou hebben aangedaan.

"Ik moet er een van hebben," zeide de heer Campbell, eenige glimmende zilverstukjes in de hand van het knaapje latende glijden.

"Dat is te veel, mijnheer," antwoordde het kind, zijne heldere oogen naar het gezigt van den heer Campbell opslaande. "Zij kosten maar tien centen het stuk."

"Behoud alles," zeide de heer. "Ik zou er niet een willen maken, voor tweemaal zoo veel, als ik u gegeven heb."

"O! het is zoo gemakkelijk," riep het kind driftig. "Zoo neemt gij het stroo, en laat het touw er al maar in en uitgaan, al maar in en uit."

Het kind was in zeer grof goed, maar zindelijk gekleed. Zijn blaauw buisje was aan de mouwen gelapt, en zijn kort geruit schortje was "bijna zoo goed als nieuw" gemaakt, door het voegen van helderder gekleurde stukken bij het afgesleten en verschoten origineel. Zijne kleeding duidde groote behoeftigheid aan, maar het was eerbiedwaardige behoeftigheid, die niet van ellende of verdorvenheid verzeld ging. Zijn haar was op zijn vernuftig voorhoofd gescheiden en glad gestreken, en zijn eirond gezigt zag er frisch en helder uit, ten gevolge van eene nog niet lang geledene afwassching. Doch wat de aandacht van den heer Campbell voornamelijk trok, was de schranderheid en de opregtheid, die uit des knaaps oogen straalde en uit zijn gezigt sprak. Dit was volkomen glinsterend van goed humeur, en toonde zulk eene welwillende en vertrouwende inborst aan, dat het onmogelijk was hem aan te zien, zonder te wenschen liefkozend met de hand over zijn glanzig donker haar te strijken, of zijne blozende wangen te streelen.

Het was een helder, rustig, gouden uur. Het werk van den dag was afgeloopen, en de ziel deelde in de zachte rust van den liefelijken zonsondergang. Had het kind den heer Campbell aangesproken op eenen tijd, waarop hij zich met de pligten van zijn beroep bezig hield, dan zou hem willigt eene geheel andere ontvangst zijn ten deel gevallen; maar juist toen had hij niets te doen. Hij zat op het balkon de schemeravondkoelte te genieten, en staarde met een droomerig welbehagen op de rooskleurige wolken, omzoomd met hemelijn, die zich in eenen oceaan van vloeijend goud schenen te dompelen, terwijl zij langzaam naar den horizont nederdaalden. De kleine verschijning, die zich plotseling te midden van zulke liefelijke en glansrijke bekoorlingen opdeed, werd met een welwillend welkom begroet. De heer Campbell hield veel van kinderen, en zijne manieren waren minzaam en hoffelijk. De knaap draalde, als of hij niet gaarne iemand verliet, dien hij niet aarzelde als zijnen vriend te beschouwen, toen er iets te voorschijn kwam, dat hem, als door tooverkracht, aan die plek boeide. Een klein meisje, twee of drie jaren jonger dan hij zelf was, kwam huppelende over den drempel, en naar den heer Campbell toeloopende, klom zij op zijne knie, en sloeg hare armen om zijnen hals.

"O, papa," riep zij, haar cherub gezigtje aan zijnen boezem verbergende, "ik ben zoo blij, dat gij gekomen zijt."

Het was voor het eerst, dat de knaap in de gelegenheid was, om aan zijne liefde voor schoone, bezielde wezens te voldoen. Steeds sedert hij zich gewaarwordingen bewust was, hadden de schoonheden der natuur stil maar magtig op zijne verbeelding gewerkt, doch hier was de schoonheid van leven, van verwante kindschheid, zoo liefelijk, zoo frisch, zoo rein, dat hij zuchtte van een vreemd gevoel van neêrgedruktheid en bewondering.

Dit klein meisje, in haar wit neteldoeksche kleed, hetwelk op de schouders met strikken van hemelsblaauw lint was vast gemaakt, met de koralen halsketen en dergelijke armbanden, met het zachte, glinsterende, krullende haar, met hare paerelblanke kleur, vermengd met het zwakste rozenrood en met de vriendelijke bruine oogen, die glinsterden als dauwdroppen in de sterrestralen, scheen de verwezenlijking van al